

งานจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
รายสาขา/ รายพื้นที่/ รายประเด็น:

การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ในพื้นที่เมืองเล็ก (Hinterland)

การส่งเสริม SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สารบัญ

1	บทนำ.....	1
1.1	หลักการและเหตุผล.....	1
1.2	วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3	แนวคิดการพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองเล็ก	2
1.4	นิยามของพื้นที่เมืองเล็ก (Hinterland) และการกำหนดพื้นที่ดำเนินการ.....	4
2	การศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริม SME ในจังหวัด สุราษฎร์ธานี.....	8
2.1	ข้อมูลจังหวัดสุราษฎร์ธานี	8
2.2	ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	25
2.3	การวิเคราะห์ศักยภาพของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	38
2.4	ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริม SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	48
	ภาคผนวก การจัดลำดับของเมืองในรายภาค ปี พ.ศ. 2600.....	ก-1

1 บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) มีความสำคัญต่อประเทศทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ครอบคลุมภาคเกษตร ภาคผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ ด้วยจำนวนที่มีมากถึง 2,736,744 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.73 ของจำนวนวิสาหกิจทั่วประเทศ ก่อให้เกิดมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) 5,212,004 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 41.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ รวมถึงมีการจ้างงานจำนวน 10,749,735 คน คิดเป็นร้อยละ 80.44 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2558

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในมิติเชิงพื้นที่ พบว่า พื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียงมีการกระจุกตัวของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงมีค่าความหนาแน่นของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Density) หรือจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อประชากร 1,000 คน สูงกว่าจังหวัดอื่นที่อยู่ไกลออกไป และสูงกว่าค่า SME Density ของประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ วิสาหกิจในแต่ละพื้นที่ มีการดำเนินธุรกิจ ปัญหาและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน ดังนั้น การกำหนดแนวทางการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำเป็นต้องทราบข้อมูลสถานการณ์ ประเด็นที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ สภาพปัญหาในแต่ละสาขาธุรกิจและพื้นที่ซึ่งมีการกระจุกตัวของกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะพื้นที่เมืองเล็ก (Hinterland) ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดที่ไม่ใช่เมืองใหญ่ หรือชนบทนอกเขตเมือง/นอกเขตเทศบาล

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จึงได้ทำการศึกษาปัจจัยและมาตรการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก เพื่อทราบถึงศักยภาพและขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ดังกล่าว และจัดทำเป็นยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมิติเชิงพื้นที่การดำเนินธุรกิจ: การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อศึกษาข้อมูลสถานการณ์ ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในพื้นที่เมืองเล็ก
- 2) เพื่อให้ได้ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในมิติเชิงพื้นที่การดำเนินธุรกิจ: การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก ที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและทิศทางการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย และแผนปฏิบัติการอันประกอบด้วยตัวอย่างโครงการต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

- 3) เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทยใน มิติเชิงพื้นที่การดำเนินธุรกิจ: การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก

1.3 แนวคิดการพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองเล็ก

ในการศึกษาการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก ได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดและองค์ประกอบในการศึกษาของโครงการ จากการศึกษาพบว่า แนวคิดในการพัฒนา SME ประกอบด้วยปัจจัยหลักในการพัฒนา 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่เมืองเล็ก

1) ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ (Product and Service Development)

มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างรายได้ ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น มีความหลากหลายและมีมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตในท้องถิ่น รวมไปถึงการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวที่ดึงดูดเงินตราจากทั้งในประเทศและต่างประเทศมาในพื้นที่ และส่งผลให้คนในท้องถิ่นมีงานทำและมีรายได้มากขึ้น โดยแนวทางการพัฒนาในเบื้องต้นสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก ผ่านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ที่เห็นได้อย่างชัดเจน เช่น กิจกรรมการเกษตร เป็นต้น

2) **ด้านการพัฒนาช่องทางการกระจายสินค้าและระบบโลจิสติกส์ (Distribution Channel and Logistics Development)**

การพัฒนากระบวนการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่ดี ส่งผลต่อการพัฒนาระบบอื่นๆ ด้วย เช่น การขนส่งที่ดีทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากพื้นที่เมืองเล็กสู่เมืองใหญ่ ทำให้คนในพื้นที่เมืองเล็กมีรายได้มากขึ้น โดยแนวทางในการพัฒนาสามารถทำได้โดย 1) การพัฒนาและเพิ่มความหลากหลายของช่องทางการจำหน่ายสินค้า ช่วยให้ SME มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้ามากขึ้น และ 2) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และการคมนาคมขนส่ง สามารถช่วยพัฒนา SME ในพื้นที่เมืองเล็กให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากการขนส่งและระบบโลจิสติกส์นั้น เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการดำเนินงานของ SME ซึ่งระบบโลจิสติกส์และการคมนาคมขนส่งที่เพียงพอ มีประสิทธิภาพ สะดวกและปลอดภัย ทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่นั้นเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว

3) **ด้านการพัฒนาแรงงาน (Skilled Labour Development)**

แรงงานเป็นหนึ่งในปัจจัยการผลิต (Factor of Production) ที่สำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องการได้รับการสนับสนุนการพัฒนาทักษะแรงงาน รวมถึงการจ้างแรงงานในพื้นที่ เพื่อลดปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานจากพื้นที่เมืองเล็กไปสู่เมืองหลักเป็นสำคัญ โดยการสนับสนุนด้านแรงงานนี้ สามารถทำได้โดยส่งเสริมการศึกษา การให้ความรู้ด้านการประกอบธุรกิจแก่ผู้ประกอบการ รวมไปถึงการสนับสนุนการทำงานของผู้อยู่โอกาส

4) **ด้านการสนับสนุนทางการเงิน (Fund Raising)**

ปัจจัยทางการเงินถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจในทุกระยะของการดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นระยะแรกเริ่ม ระยะขยายกิจการ และระยะฟื้นฟูกิจการจากปัญหาหรือภัยพิบัติต่างๆ โดยหน่วยงานภาครัฐจะต้องมีแนวทางการสนับสนุนด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการที่หลากหลาย มีความเหมาะสมกับผู้ประกอบการในแต่ละระยะ ซึ่งมีความต้องการ และเงื่อนไขการใช้เงินที่แตกต่างกันไป

5) **ด้านการส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Communities)**

การรวมกลุ่มของผู้ประกอบการช่วยสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ผลิตสินค้าและบริการ เพื่อให้ผู้ผลิตมีอำนาจในการต่อรองกับตลาดมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยกระจายความเสี่ยงในการดำเนินงานที่อาจเกิดกับแค่ผู้ประกอบการเดียวไปยังหลายๆ ผู้ประกอบการ ผ่านการสนับสนุนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการในพื้นที่ห่างไกล ประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับมีทั้งช่วยสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการและช่วยให้มีการเข้าถึงอุปทานหรือแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ มากขึ้น ผู้ประกอบการสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และเทคนิคใหม่ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ อีกทั้งผู้ประกอบการยังสามารถลดต้นทุนในการผลิตได้ เนื่องจากสามารถแบ่งการผลิตออกเป็นรายย่อยหลายๆ รายได้ตามความถนัดของแต่ละผู้ประกอบการ

6) ด้านนโยบายการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME Development Policy)

แผนพัฒนาจังหวัดเป็นแนวทางในการพัฒนาจังหวัดแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติในด้าน เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและความมั่นคง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างโอกาส และอาชีพให้สนองต่อความต้องการของประชาชนในจังหวัด การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมในพื้นที่เมืองเล็กควรมีการบูรณาการควบคู่กันไปกับแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อช่วยให้การพัฒนาสัมฤทธิ์ ผลมากขึ้นผ่านการสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนโดยการจัดทำแผนการพัฒนา SME ที่มีความ สอดคล้องและเชื่อมโยงกันในทุกระดับ

1.4 นิยามของพื้นที่เมืองเล็ก (Hinterland) และการกำหนดพื้นที่ดำเนินการ

ในเบื้องต้น การกำหนดนิยามของพื้นที่เมืองเล็ก (Hinterland) โดยทั่วไป หมายความว่า พื้นที่ซึ่งมีความ ห่างไกลจากตัวเมืองหลัก และมีความเจริญไม่สูงมาก หากแต่ในการศึกษาข้อมูลในการดำเนินงานครั้งนี้ จำเป็นต้องมี เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดพื้นที่อย่างชัดเจน เพื่อใช้ในการสรุปขอบเขตของพื้นที่เมืองเล็ก ที่จะใช้ในการคัดเลือกเป็น พื้นที่เป้าหมายการดำเนินการต่อไป

แผนภาพที่ 2 การกำหนดนิยามของพื้นที่เมืองเล็ก (Hinterland)

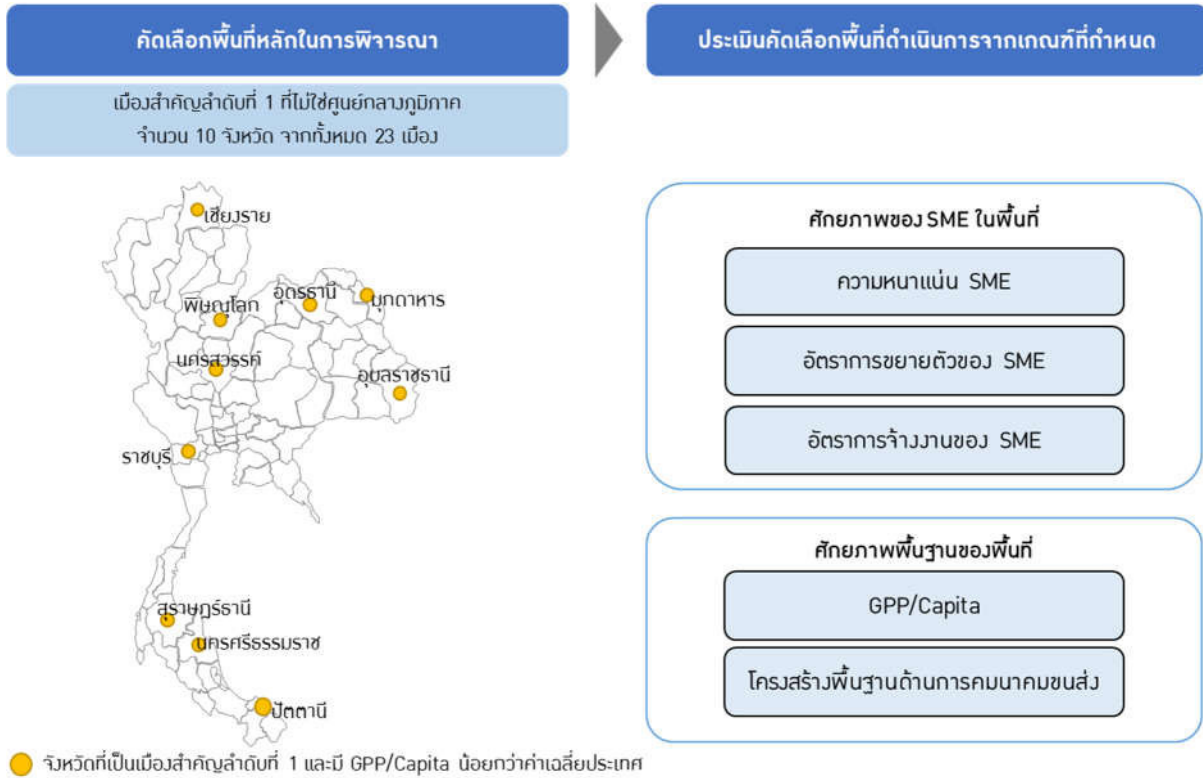

ดังนั้น จากความหมายโดยทั่วไปของพื้นที่เมืองเล็กข้างต้น ได้เลือกใช้ข้อมูล 2 ชุดในการกำหนดขอบเขตพื้นที่ เมืองเล็ก คือ

- 1) การพิจารณาความห่างไกลจากตัวเมือง คัดเลือกจากข้อมูลผังประเทศไทย พ.ศ. 2600 จัดทำโดย กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาพื้นที่ซึ่งไม่ใช่ตัวเมืองหลัก โดยมีขอบเขตพื้นที่ ในการพิจารณาเมืองในการคัดเลือกจากเมืองสำคัญลำดับที่ 1 ตามข้อมูลผังประเทศไทย พ.ศ. 2600 (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก)
- 2) การพิจารณาความเจริญของพื้นที่ในระดับจังหวัด พิจารณาจากข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว ประชากร (Gross Provincial Product: GPP/ Capita) ปี 2557 ซึ่งกำหนดขอบเขตจังหวัดที่มีมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากร ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งมีมูลค่าอยู่ที่ 195,995 บาท

จากขอบเขตนิยามพื้นที่เมืองเล็กข้างต้น สามารถกำหนดขอบเขตเบื้องต้น 10 จังหวัดจะเป็นจังหวัดหลักที่นำมาพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ SME ในพื้นที่ และปัจจัยหลักที่สนับสนุนการพัฒนา SME ในพื้นที่ต่อไป

แผนภาพที่ 3 กรอบแนวทางการกำหนดพื้นที่ดำเนินการ

เมื่อสามารถคัดกรองพื้นที่หลักที่จะนำมาใช้ในการเปรียบเทียบข้อมูลได้แล้ว จึงได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาข้อมูลรายละเอียดเบื้องต้นของพื้นที่หลัก เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ ทั้งนี้เกณฑ์ในการพิจารณาดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลใน 2 ส่วนหลัก คือ ข้อมูลศักยภาพของ SME ในพื้นที่ และข้อมูลศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

- เกณฑ์ข้อมูลศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ พิจารณาจากข้อมูลของพื้นที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับ SME เพื่อศึกษาถึงศักยภาพของ SME ในพื้นที่ และความเป็นไปได้ในการเติบโตในอนาคต ซึ่งข้อมูลจะนำมาพิจารณานี้ประกอบด้วย
  - ความหนาแน่นของ SME ในพื้นที่ หมายถึงจำนวน SME ต่อประชากร 1,000 คน ในขอบเขตพื้นที่ที่ศึกษา โดยเป็นข้อมูลที่สะท้อนการกระจายตัวของระบบเศรษฐกิจในพื้นที่ ผ่านการสร้างงาน และการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและผลิตภัณฑ์ในพื้นที่เป็นสำคัญ

- อัตราการขยายตัวของจำนวน SME ในพื้นที่ เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวน SME ของพื้นที่ในแต่ละปี เพื่อประเมินถึงศักยภาพ แนวโน้มการขยายตัวของจำนวน SME ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งจะนำไปสู่การศึกษาปัจจัยความสำเร็จการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ได้ต่อไป
  - อัตราการจ้างงานของ SME ในพื้นที่เมืองต่อจำนวนประชากรของจังหวัด เพื่อศึกษาถึงโอกาสในการสร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่ ผ่านการจ้างงานของ SME ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ต่อไป เนื่องจากการจ้างงานของ SME จะเน้นไปที่การจ้างแรงงานที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นสำคัญ โดยไม่จำเป็นต้องโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อไปทำงานในเขตพื้นที่เมือง ทำให้เกิดการหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจในชุมชนมากขึ้นด้วยเช่นกัน
- เกณฑ์ข้อมูลศักยภาพพื้นฐานของพื้นที่ ข้อมูลสภาพแวดล้อมซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา SME ในพื้นที่ พิจารณาจากข้อมูลใน 2 ส่วน คือ
- รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร เป็นข้อมูลเบื้องต้นของสถานะทางเศรษฐกิจของพื้นที่ รวมไปถึงความเท่าเทียมในการกระจายรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อีกด้วย
  - โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ เป็นข้อมูลปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจของพื้นที่ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการขนส่งสินค้า และการบริการต่างๆ ผ่านระบบการคมนาคมหลักของประเทศ 4 ระบบ คือ ระบบขนส่งทางบก ระบบขนส่งทางราง ระบบขนส่งทางอากาศ และระบบการขนส่งทางเรือ

จากข้อมูลเบื้องต้นทั้ง 5 ประเด็นดังกล่าวข้างต้น สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบศักยภาพพื้นฐานในการพัฒนา SME ของแต่ละจังหวัดโดยการจัดลำดับและให้คะแนนตามข้อมูลในแต่ละประเด็น แล้วจึงนำมาสรุปเป็นคะแนนรวมความน่าสนใจของพื้นที่ พบว่า จังหวัดที่มีคะแนนสูงที่สุดใน 4 อันดับแรก คือ จังหวัดพิษณุโลก ราชบุรี เชียงราย และสุราษฎร์ธานี

แผนภาพที่ 4 พื้นที่ 4 จังหวัดเป้าหมายในการดำเนินงาน

กล่าวโดยสรุปคือ พื้นที่เมืองเล็กที่เป้าหมายดำเนินการทั้ง 4 พื้นที่ ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก ราชบุรี เชียงราย และสุราษฎร์ธานี โดยมีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

- 1) เป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อประชากร น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- 2) เป็นเมืองสำคัญลำดับที่ 1 ตามผังประเทศไทย พ.ศ. 2600
- 3) มีศักยภาพพื้นฐานในพื้นที่ซึ่งสามารถสนับสนุนการพัฒนา SME ในพื้นที่ได้ ไม่ว่าจะเป็น ความหนาแน่นของ SME ในพื้นที่ อัตราการขยายตัวของ SME ในพื้นที่ อัตราการจ้างงานของ SME ในพื้นที่ รายได้ต่อหัวของประชากรในพื้นที่ รวมไปถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งในพื้นที่

2 การศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลและแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริม SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.1 ข้อมูลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย โดยเป็นจังหวัดที่พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดี และมีที่ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เป็นประตูสู่ภาคใต้ โดยมีการคมนาคมที่สามารถเชื่อมโยงได้ทั้งภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และฝั่งอันดามัน อีกทั้งยังมีแนวทางการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบนอีกด้วย

ทั้งนี้ รายละเอียดข้อมูลทั่วไปของจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมถึงข้อมูล SME ในจังหวัด มีดังต่อไปนี้

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

2.1.1.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่อยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย เป็นหนึ่งในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยมีพื้นที่ทั้งหมด 8.18 ล้านไร่หรือ 13,079.6 ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีแบ่งการปกครองออกเป็น 19 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอพุนพิน อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอท่าฉาง อำเภอบ้านนาสาร อำเภอบ้านนาเดิม อำเภอคีรีรัฐนิคม อำเภอดอนสัก อำเภอเคียนซา อำเภอไชยา อำเภอพระแสง อำเภอเวียงสระ อำเภอวิภาวดี อำเภอบ้านตาขุน อำเภอท่าชนะ อำเภอพนม อำเภอเกาะสมุย อำเภอเกาะพะงัน และอำเภอชัยบุรี

แผนภาพที่ 5 พื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ศูนย์บริการข้อมูลอำเภอ กรมการปกครอง

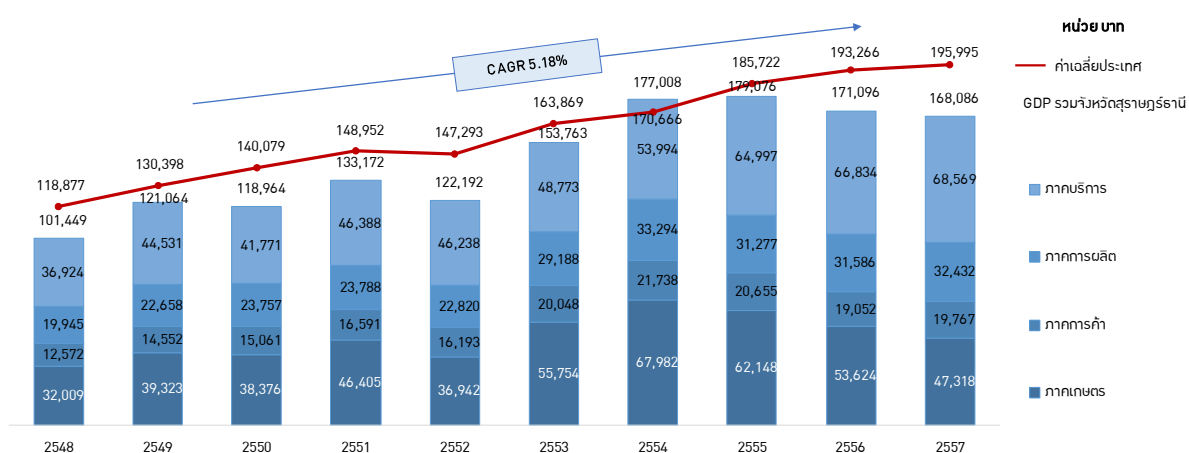
จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,050,913 คน ในปี พ.ศ. 2559 โดยมีจำนวนประชากรผู้ชายทั้งสิ้น 516,100 คน และผู้หญิงจำนวน 532,053 คน ซึ่งมีจำนวนประชากรมากเป็นลำดับที่ 21 ของประเทศ และเป็นลำดับที่ 3 ของภาคใต้ รองจากจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา อีกทั้งประชากรในพื้นที่ซึ่งไม่ได้สัญชาติไทย

มีเพียงร้อยละ 0.5 หรือ 5,053 คน เท่านั้น ซึ่งเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยจำนวนประชากรที่ไม่ได้สัญชาติไทยทั่วประเทศ มีถึง 11,479 คน

1. สภาพเศรษฐกิจ

ในเบื้องต้นของการศึกษาสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยรวม พิจารณาจากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนของจังหวัด (GPP) ซึ่งในปีพ.ศ. 2557 เท่ากับ 168,086 บาท/คน/ปี โดยเมื่อคำนวณอัตราการเติบโตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึงปี พ.ศ. 2557 ผลิตภัณฑ์มวลรวมมีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.18 ต่อปี ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับอัตราการเติบโตของ GPP ในภาพรวมของประเทศ ซึ่งมีค่าอยู่ที่ร้อยละ 5.13

แผนภาพที่ 6 ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนจังหวัดสุราษฎร์ธานีปี 2548-2557

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามประเภทกิจกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็นภาคการเกษตร ภาคการค้า ภาคการผลิต และภาคการบริการ จะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมรายได้ทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีอยู่ในภาคการบริการเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 40.8 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนของจังหวัด หรือคิดเป็น 68,569 บาท/คน/ปี รองลงมาคือรายได้จากกิจกรรมในภาคการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 28.2 หรือคิดเป็น 47,318 บาท/คน/ปี ส่วนกิจกรรมในภาคการผลิต และการค้า คิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 19.3 และร้อยละ 11.8 หรือ 32,432 บาท/คน/ปี และ 19,767 บาท/คน/ปี ตามลำดับ

จากการพิจารณาข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีในเบื้องต้นนี้ จะเห็นได้ว่าสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพพื้นฐานที่น่าสนใจ เนื่องจากมีอัตราการขยายตัวของจังหวัดใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในภาพรวมของประเทศ โดยกิจกรรมหลักในพื้นที่จะเน้นไปที่ภาคการบริการ และภาคเกษตร ซึ่งอาศัยศักยภาพพื้นฐานหลักของจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ โดยมีเกาะสมุยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

แผนภาพที่ 7 การกระจายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ศูนย์บริการข้อมูลอำเภอ กรมการปกครอง และการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

ถึงแม้ว่ามูลค่าทางเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะอยู่ในภาคการบริการ โดยมีกิจกรรมในภาคการบริการกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ 8 อำเภอ โดยมีการกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่อำเภอเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัด และกิจกรรมในภาคการเกษตรนั้น จะมีความครอบคลุมในเชิงพื้นที่ทุกอำเภอของจังหวัด หากแต่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจไม่สูงนัก ส่วนกิจกรรมในภาคการค้ามีการกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ 8 อำเภอ ส่วนภาคการผลิต มีกิจกรรมอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี อำเภอพุนพิน และอำเภอกาญจนดิษฐ์เป็นหลัก ส่วนพื้นที่อำเภออื่นๆ จะเป็นกิจกรรมรองในพื้นที่เท่านั้น

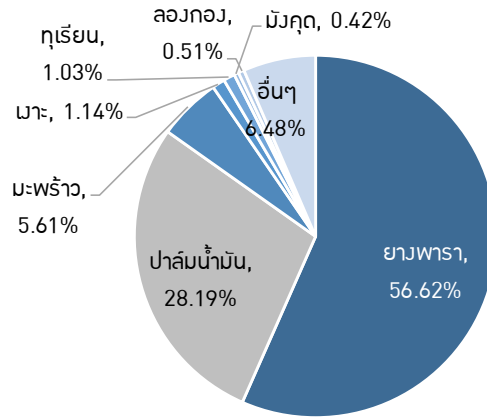
ทั้งนี้ ผลผลิตทั้งหมดรวมของจังหวัดเกิดขึ้นจากศักยภาพทางของจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นด้านศักยภาพทางเศรษฐกิจ ทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง รวมไปถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่เป็นปัจจัยเอื้อให้เกิดการค้าการลงทุนขึ้นในจังหวัด ซึ่งมีรายละเอียดในเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

1.1) ภาคการเกษตร

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีภาคการเกษตรและประมงเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก โดยผลผลิตของภาคการเกษตรและการประมงคิดเป็นร้อยละ 28.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่การเกษตรทั้งหมด 5,058,699 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 61.83 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

แผนภาพที่ 8 พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี 2559

พื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด 5,058,699 ไร่

ที่มา: สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

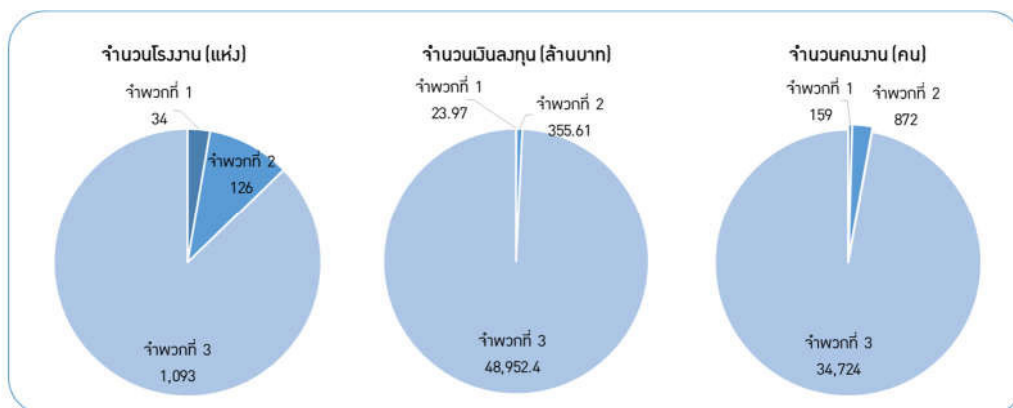
พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดได้แก่ ยางพารา ซึ่งมีพื้นที่ปลูกคิดเป็นร้อยละ 56.62 ของพื้นที่เพาะปลูกของจังหวัด ปาล์มน้ำมัน ร้อยละ 28.19 และมะพร้าว ร้อยละ 5.61 ส่วนพื้นที่ที่เหลือใช้ในการเพาะปลูก เงาะ ทุเรียน ลองกอง มังคุดและอื่นๆ

ในส่วนของประมงและปศุสัตว์ ประมงชายฝั่งของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีมูลค่า 4,563 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1.2) ภาครัฐการผลิต

ทางภาคอุตสาหกรรม ข้อมูลปี พ.ศ. 2559 จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 1,253 โรงงาน เงินลงทุนรวม 49,331.98 ล้านบาทและคนงานทั้งหมด 35,755 คน

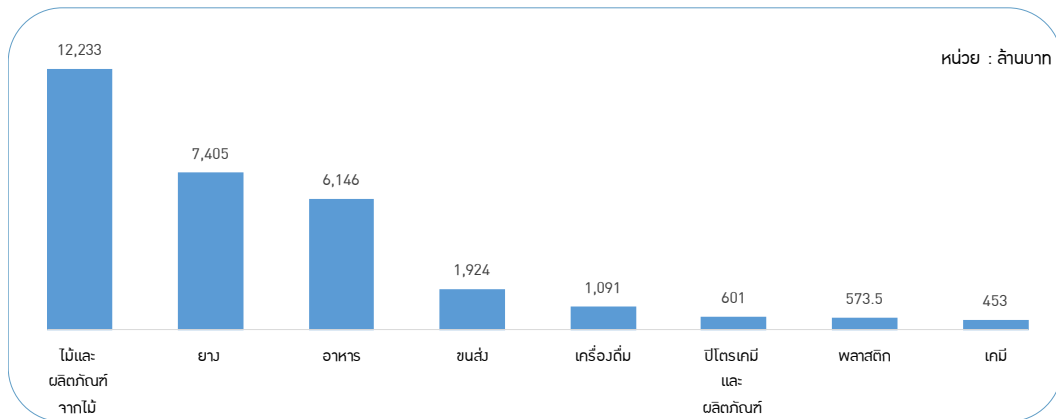
แผนภาพที่ 9 จำนวนโรงงาน เงินลงทุนและจำนวนคนงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2559

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากจำนวนโรงงานทั้งหมด สามารถแบ่งเป็น โรงงานจำพวกที่ 1 (ขนาดเล็ก) จำนวน 34 โรงงาน โรงงานจำพวกที่ 2 (ขนาดกลาง) จำนวน 126 โรงงาน โรงงานจำพวกที่ 3 (ขนาดใหญ่) จำนวน 1,093 โรงงาน โดยโรงงานจำพวกที่ 3 มีจำนวนเงินลงทุนมากที่สุด คือ 48,952.4 ล้านบาท ตามด้วยการลงทุนจำพวกที่ 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนจำนวนคนงานนั้น โรงงานจำพวกที่ 3 มีจำนวนแรงงานทั้งหมด 34,724 คน ส่วนจำพวกที่ 2 และ 1 มีจำนวนคนงาน 872 คน และ 159 คน ตามลำดับ

แผนภาพที่ 10 จำนวนเงินลงทุนภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2559

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเม็ดเงินการลงทุนสูงสุดใน กลุ่มอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ 12,233 ล้านบาท กลุ่มอุตสาหกรรมยาง 7,405 ล้านบาท และกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร 6,146 ล้านบาท ในภาคอุตสาหกรรมที่เหลือคือ กลุ่มอุตสาหกรรมขนส่ง กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องจักร กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์ กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติกและกลุ่มอุตสาหกรรมเคมี ตามลำดับ

1.3) การท่องเที่ยว

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงสำหรับทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงได้แก่ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เกาะนางยวนและเขื่อนเชี่ยวหลาน

แผนภาพที่ 11 แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2554-2558

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ.2558 ทางจังหวัดมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้นประมาณ 4.9 ล้านคน โดยแบ่งเป็นชาวต่างชาติถึงร้อยละ 63 โดยมีนักท่องเที่ยวชาวไทยคิดเป็นเพียงร้อยละ 37 หากคำนวณอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ถึงปี พ.ศ. 2558 จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะเติบโตด้วยอัตราร้อยละ 19.91 ต่อปี

1.4) ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง

ในส่วนของผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงหลักๆ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากยางพารา ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ผลิตภัณฑ์ไข่เค็มไชยาและผลิตภัณฑ์จักสานกระจูด โดยที่ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ยังเป็นสินค้าส่งออก ยกตัวอย่างเช่น ไข่เค็มไชยา ที่ส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่นและเยอรมัน ผลิตภัณฑ์จักสานกระจูดที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรป ทั้งนี้จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ Geographical Indication (GI) ในประเทศ 3 รายการ คือ

- 1) มะพร้าวเกาะพะงัน
- 2) หอยนางรมสุราษฎร์ธานี
- 3) ไข่เค็มไชยา

2. โครงสร้างพื้นฐาน

2.1) ด้านคมนาคม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีการคมนาคมในหลายรูปแบบ เนื่องจากทางจังหวัดมีการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ โดยที่การคมนาคมทางบกแบ่งออกเป็นการเดินทางโดยรถไฟซึ่งเชื่อมต่อกับจังหวัดอื่นๆ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และการเดินทางโดยรถยนต์ ในส่วนของการคมนาคมทางอากาศ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสนามบินนานาชาติประจำจังหวัดหนึ่งแห่งและยังมี

สนามบินบนเกาะสมุยอีกด้วย ทางด้านการคมนาคมทางน้ำ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเส้นทางเรือเชื่อมต่อไปยังเกาะต่างๆ จังหวัดใกล้เคียงและประเทศอื่นๆ อีกด้วย

ทั้งนี้ จังหวัดสุราษฎร์ธานียังเป็นหนึ่งในพื้นที่เป้าหมายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม โดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) กระทรวงคมนาคม ได้กำหนดโครงการที่สำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. 2558-2565 ใน 3 โครงการสำคัญ คือ

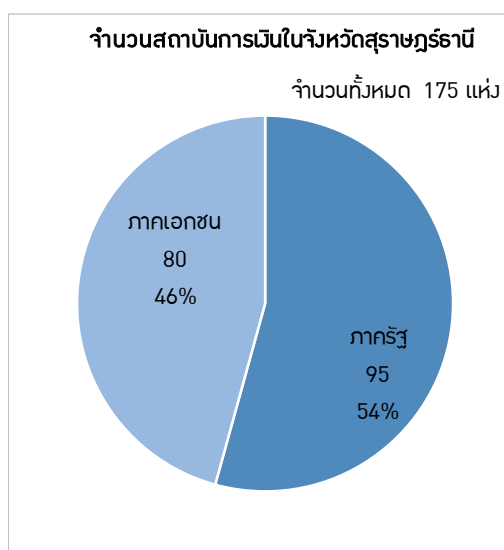
- 1) โครงการพัฒนาระบบการขนส่งทางราง
โครงการโครงข่ายรถไฟระหว่างเมืองใน 2 ช่วงคือ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี ระยะทาง 167 กิโลเมตร และ สุราษฎร์ธานี-สงขลา ระยะทาง 339 กิโลเมตร
- 2) โครงการพัฒนาระบบการขนส่งทางบก
โครงการเพิ่มขีดความสามารถทางหลวง
- 3) โครงการพัฒนาระบบการขนส่งทางอากาศ
โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการก่อสร้างสนามบินน้ำ เกาะพะงัน

จากข้อมูลการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมในจังหวัดสุราษฎร์ธานีข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีในอนาคตจะมีการคมนาคมที่หลากหลาย ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่สร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่ได้ในอนาคต

2.2) สถาบันการเงิน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนสถาบันการเงินทั้งสิ้น 175 แห่ง โดยแบ่งเป็นสถาบันการเงินภาครัฐ 95 แห่ง และสถาบันการเงินภาคเอกชน 80 แห่ง

แผนภาพที่ 12 จำนวนสถาบันการเงินในจังหวัด ปี พ.ศ. 2557

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

โดยในส่วนของภาครัฐ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีจำนวนมากที่สุด 29 แห่ง ในส่วนของภาคเอกชน ธนาคารไทยพาณิชย์มีจำนวนสาขามากที่สุด 20 สาขา

แผนภาพที่ 13 อัตราส่วน SME ต่อจำนวนสถาบันการเงินของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

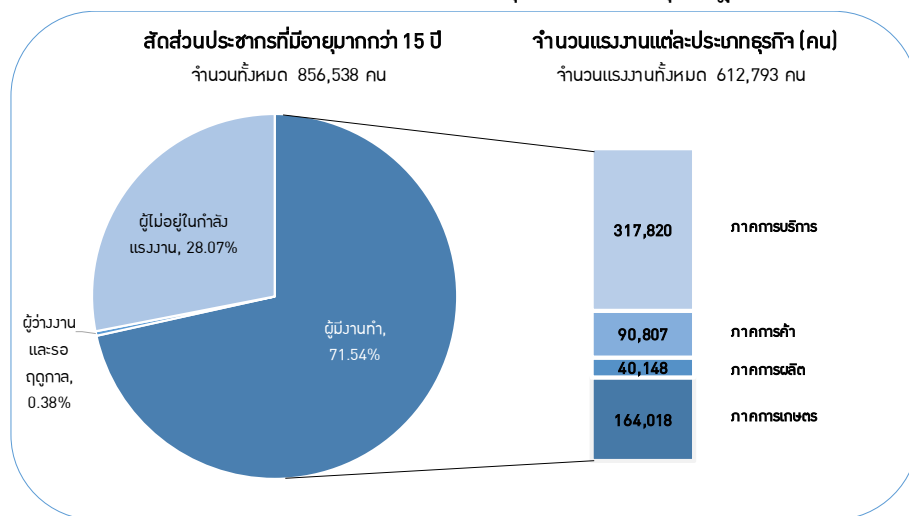
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และสสว.

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ พบว่า อัตราส่วนจำนวน SME ต่อจำนวนสถาบันการเงินของจังหวัดสุราษฎร์ธานีคือ 395 : 1 ซึ่งความหนาแน่นของการใช้บริการสถาบันการเงินอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากอัตราส่วนจำนวน SME ต่อจำนวนสถาบันการเงินของทั้งประเทศ คือ 466 : 1 ดังนั้นผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี อาจไม่ได้รับการบริการอย่างทั่วถึงเท่าที่ควร

2.3) ด้านแรงงาน

จำนวนประชากรวัยทำงานซึ่งมีอายุมากกว่า 15 ปี ในปี พ.ศ. 2559 ทั้งหมด 740,664 คน ซึ่งแบ่งเป็นผู้มีงานทำถึง 612,793 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.54 ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานคิดเป็น ร้อยละ 28.07 โดยมีอัตราการว่างงานค่อนข้างต่ำ คิดเป็นเพียง ร้อยละ 0.38 ของจำนวนประชากรที่มีอายุมากกว่า 15 ปีในจังหวัด

แผนภาพที่ 14 จำนวนแรงงานจำแนกตามประเภทธุรกิจในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี พ.ศ. 2559

ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ซึ่งจำนวนแรงงานในภาคการบริการ มีจำนวนมากที่สุด คือ 317,820 คน โดยอันดับสอง ได้แก่ ภาคการเกษตร จำนวน 164,018 คน และอันดับสามได้แก่ ภาคการค้า ที่มีการจ้างแรงงานทั้งสิ้น 90,807 คน ส่วนภาคการผลิตมีจำนวนแรงงานเพียง 40,148 คน

2.4) สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด

สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีมหาวิทยาลัยหลักจำนวน 3 แห่ง คือ

- 1) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เปิดสอน 3 หลักสูตร ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ และวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี
- 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีการเรียนการสอน 7 คณะ ประกอบด้วย คณะครุศาสตร์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการ พยาบาลศาสตร์ นิติศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว
- 3) มหาวิทยาลัยตาปี เปิดสอน 5 คณะ ได้แก่ คณะบัญชี ศิลปศาสตร์ บริหารธุรกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนิติศาสตร์

โดยสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งมีเพียง 3 แห่งนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่สามารถสนับสนุนการศึกษาวิจัยให้กับผู้ประกอบการในจังหวัดเท่านั้น หากแต่ยังมีสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นจังหวัดข้างเคียงที่มีพื้นที่ติดต่อกันและเดินทางได้อย่างสะดวก โดยมีจำนวนสถาบันอุดมศึกษามากถึง 12 แห่ง ซึ่งเป็นแหล่งการศึกษาที่สำคัญของภูมิภาคอีกหนึ่งพื้นที่

2.1.1.2 แผนการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

สำหรับการพัฒนาพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น ประกอบไปด้วยแผนการพัฒนาหลักจำนวน 2 แผน คือ แผนพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก (พ.ศ. 2557-2560) และ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2557-2560) โดยรายละเอียดการแผนการพัฒนาทั้ง 2 แผน มีดังต่อไปนี้

1. แผนการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. 2561-2564)

วิสัยทัศน์ “เมืองเกษตรคุณภาพ การท่องเที่ยวยั่งยืน สังคมเป็นสุข”

พันธกิจ ประกอบไปด้วยพันธกิจหลัก 3 ด้าน คือ

1. พัฒนาจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางเกษตรครบวงจรการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและการเป็นเมืองน่าอยู่
2. ขับเคลื่อนเพื่อการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม เศรษฐกิจและการบริหาร รองรับความต้องการของประชาชน
3. พัฒนาระบบบริหารราชการจังหวัดและการกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี มียุทธศาสตร์ในการพัฒนา 5 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. การเพิ่มศักยภาพการแข่งขันภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
2. การส่งเสริมการท่องเที่ยวอันยั่งยืน
3. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมและศูนย์โลจิสติกส์ภาคใต้ ตอนบน
4. การพัฒนาสังคมปลอดภัย คุณภาพชีวิตที่ดีและศักยภาพในการแข่งขัน
5. การสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติที่มั่นคงและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

โดยรายละเอียดของแผนการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการพัฒนา SME ในจังหวัด ใน 2 ยุทธศาสตร์หลัก คือยุทธศาสตร์ที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นการสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดสอดคล้องกับกรอบแนวทางการพัฒนา SME ในประเด็นหลักด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการ ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปสำหรับสินค้าเกษตรหลักของจังหวัด คือยางพารา และปาล์มน้ำมัน และยุทธศาสตร์ที่ 2 ซึ่งมีการส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยววิถีไทย รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีศักยภาพมากขึ้น

2. แผนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ.2561-2564)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบไปด้วย 4 จังหวัด คือ ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และ สุราษฎร์ธานี โดยมีแนวทางการพัฒนาดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลาง การเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ การดำเนินงานประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก คือ

1. พัฒนา การผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และไม้ผล
2. พัฒนาการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ รวมถึงการแปรรูปที่สามารถสร้างความโดดเด่น
3. พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การบริหารจัดการ และสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัด
4. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
5. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และสภาพสังคมที่ดี

ยุทธศาสตร์ สำหรับการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)
2. การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่
3. พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
4. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด
5. การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

ทั้งนี้ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการเกษตร ซึ่งเป็นพื้นฐานกิจกรรมหลักของพื้นที่ทั้ง 4 จังหวัด ควบคู่ไปกับการผลักดันด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยมีส่วนในการสนับสนุนผู้ประกอบการ SME ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐภายในกลุ่มจังหวัดใน 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการ สนับสนุนให้มีการจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูป โดยเฉพาะปาล์ม น้ำมัน และยางพารา รวมถึงการสนับสนุนการบริการท่องเที่ยว MICE¹ การท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัด และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างรายได้และสนับสนุนการท่องเที่ยว
2. ด้านการพัฒนาช่องทางการกระจายสินค้าและระบบโลจิสติกส์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยนี้ มุ่งเน้นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมในพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกในด้าน การขนส่ง และด้านการท่องเที่ยว โดยกำหนดโครงการเพื่อพัฒนาศูนย์กระจายสินค้า ภาคใต้ ที่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และการพัฒนาสนามบินนานาชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ เป็นสนามบินหลักของกลุ่มจังหวัด
3. ด้านการสนับสนุนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมันในพื้นที่ โดยเป็นกลยุทธ์หนึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1

นอกจากนี้ ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยังได้ถูกกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาจากหน่วยงานหลัก 4 หน่วยงาน คือกระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อสนับสนุนและยกระดับเศรษฐกิจในพื้นที่โดยอาศัยความร่วมมือจากทุกจังหวัดภายในกลุ่ม ซึ่งมีแนวทางดังนี้

แผนภาพที่ 15 เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

หน่วยงาน	ภาคการผลิต	ภาคการบริการ	ภาคการค้า	ภาคการผลิต
 กระทรวงพาณิชย์				
 กระทรวงพาณิชย์				
 กระทรวงอุตสาหกรรม				
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน				

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

¹ การท่องเที่ยวแบบ MICE คือการท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา ประกอบด้วยการท่องเที่ยวแบบ Meeting Incentive Convention Exhibition

กระทรวงมหาดไทย ได้ศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด และได้กำหนดเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดขึ้น โดยมีความเห็นว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป็นกลุ่มที่มีอัตลักษณ์ในด้าน “ท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการให้ประสบการณ์ที่หาได้ยาก แปลก และได้สัมผัสกับบรรยากาศและวัฒนธรรมท้องถิ่น และโคเนื้อศรีวิชัย” ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

สำหรับกระทรวงพาณิชย์ ได้กำหนดตำแหน่งยุทธศาสตร์ทางการค้าของกลุ่มจังหวัดคือ “ศูนย์กลางสินค้าเกษตรภาพใต้ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้” ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญในด้านการค้าบนพื้นฐานศักยภาพด้านผลิตภัณฑ์การเกษตรในพื้นที่ซึ่งมีมูลค่าสูง

ส่วนกระทรวงอุตสาหกรรม เล็งเห็นถึงศักยภาพของกลุ่มจังหวัดและมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาในด้าน **แปรรูปอาหารทะเล แปรรูปยางพารา และปาล์มน้ำมัน** ซึ่งเป็นการสนับสนุนการแปรรูปสินค้าการเกษตร และภาคการผลิต โดยต่อยอดสินค้าหลัก 3 ประเภทที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพร่วมกัน

นอกจากนี้ยังมีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งได้กำหนดการรวมกลุ่มในรูปแบบ Super cluster โดยอาศัยศักยภาพในเชิงพื้นที่เป็นแนวทางในการขับเคลื่อน โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ถูกจัดให้เป็นพื้นที่ **กลุ่มเกษตรแปรรูป** โดยมีจังหวัดชุมพรและจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดหลักในการดำเนินงาน

จากข้อมูลเบื้องต้นของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะเห็นได้ว่า บริบทของจังหวัดที่มีจุดเด่นในด้านการท่องเที่ยวในหมู่เกาะต่างๆ ของจังหวัด รวมถึงการแปรรูปสินค้าเกษตรซึ่งมีมูลค่าสูง ทั้งยางพารา และปาล์มน้ำมัน อีกทั้งยังเป็นจังหวัดศูนย์กลางของพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ซึ่งผู้ประกอบการ SME ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถใช้ความได้เปรียบเชิงพื้นที่เหล่านี้ในการพัฒนาธุรกิจได้ต่อไป

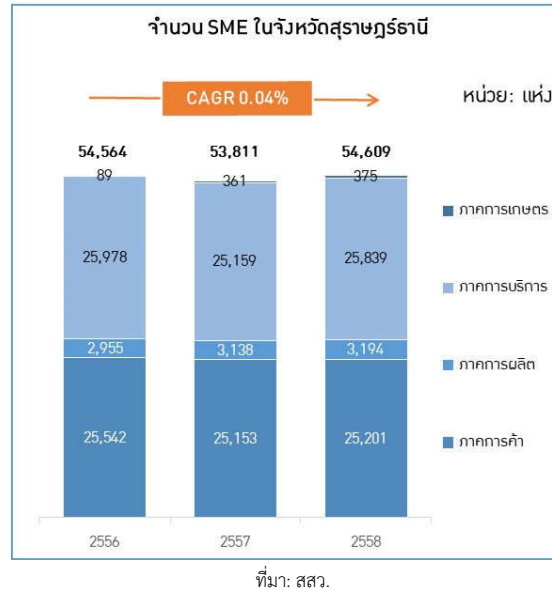
2.1.2 ข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของจังหวัด

ในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของ SME ในจังหวัด จำแนกตามประเภทธุรกิจ ประกอบกับข้อมูลการจ้างงานของ SME ตามประเภทธุรกิจมาใช้ในการวิเคราะห์หาความสามารถทางการแข่งขันของ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ โดยมีรายละเอียดการศึกษา ดังต่อไปนี้

2.1.2.1 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตามรายงานในปี พ.ศ. 2558 จังหวัดสุราษฎร์ธานีมี SME จำนวนทั้งสิ้น 54,609 แห่ง โดยแบ่งเป็นวิสาหกิจขนาดย่อม (SEs) 54,431 แห่งและ วิสาหกิจขนาดกลาง (MEs) 178 แห่ง โดยอัตราเฉลี่ยการเติบโตต่อปีที่ร้อยละ 0.04 คำนวณระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2558 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการเติบโตต่อปีในภาพรวมของประเทศ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.92 นั้น จังหวัดสุราษฎร์ธานียังมีอัตราการเติบโตที่ต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ และมีอัตราที่อยู่ในระดับต่ำ

แผนภาพที่ 16 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

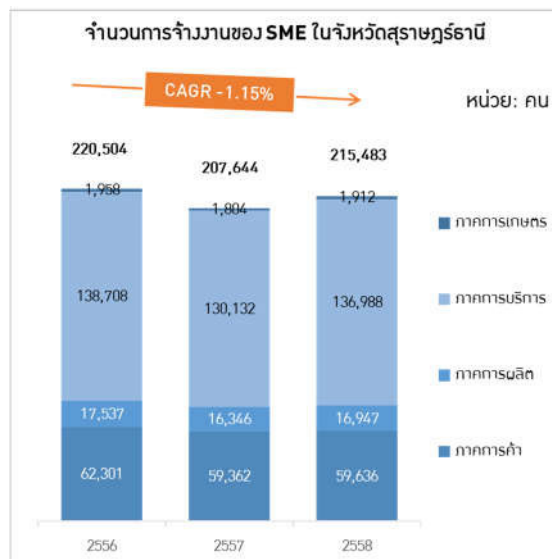
เมื่อพิจารณารายละเอียดโดยจำแนก SME ตามภาคธุรกิจ SME ในภาคการบริการมีจำนวนมากที่สุดโดยคิดเป็นร้อยละ 47.32 ของจำนวน SME ทั้งหมด มีจำนวน 25,839 แห่ง รองลงมาคือภาคการค้า 25,201 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 ภาคการผลิตจำนวน 3,194 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 5.85 และอันดับสุดท้ายคือ ภาคการเกษตร จำนวนเพียง 375 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.69 เท่านั้น

หากพิจารณาจำนวน SME ประกอบกับมูลค่า GPP ต่อคนของจังหวัด จะเห็นได้ว่ามูลค่า GPP ต่อคนของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีสัดส่วนมากที่สุดอยู่ในภาคการบริการ ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนผู้ประกอบการ SME ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด รวมไปถึงภาคธุรกิจอื่นๆ ก็มีสัดส่วนจำนวน SME ในจังหวัดที่สอดคล้องกับมูลค่า GPP ต่อคนของจังหวัดเช่นกัน

2.1.2.2 จำนวนการจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในปี พ.ศ. 2558 ผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการจ้างงานทั้งสิ้น 215,483 คน โดยแบ่งเป็นการจ้างงานของ SEs มีจำนวน 201,925 คนและ MEs มีการจ้างงานจำนวน 13,558 คน ซึ่งเมื่อคำนวณอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของการจ้างงานของ SME ในจังหวัดระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึงปี พ.ศ. 2558 มีค่าเท่ากับร้อยละ -1.15 ซึ่งการจ้างงานมีจำนวนลดลงจาก 220,504 อัตราเป็น 215,483 อัตรา

แผนภาพที่ 17 จำนวนการจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา สสว

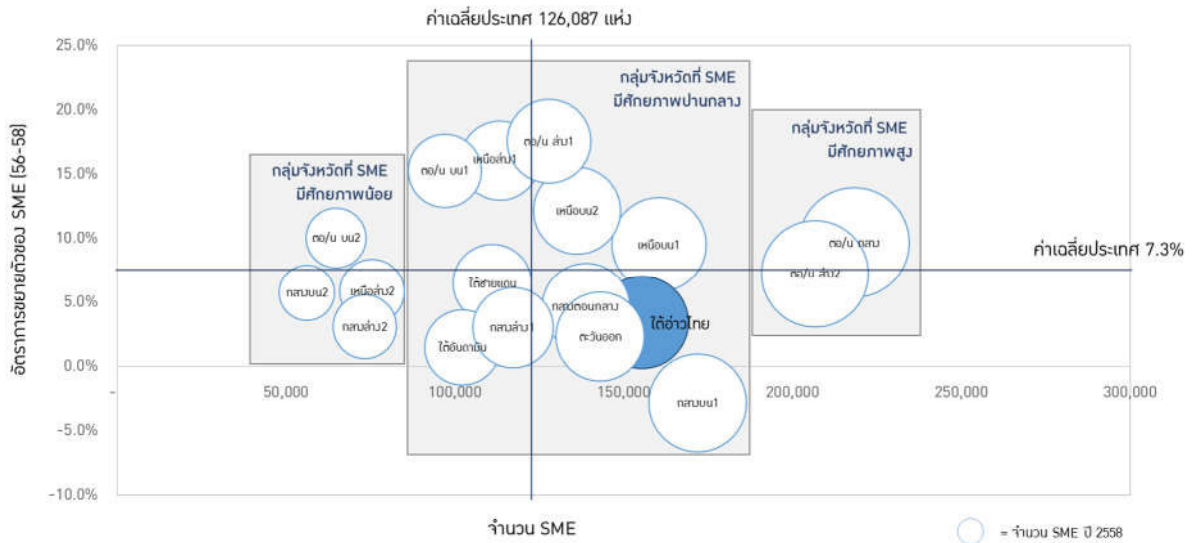
เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของธุรกิจ ผู้ประกอบการ SME ในภาคบริการมีจำนวนแรงงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.57 ของจำนวนแรงงานใน SME ทั้งหมด รองลงมาคือ ภาคการค้า ที่มีแรงงานคิดเป็นร้อยละ 27.68 ภาคการผลิต ร้อยละ 7.86 และภาคที่มีจำนวนแรงงานน้อยที่สุดคือภาคการเกษตร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.89 เท่านั้น จะเห็นได้ว่า สถานการณ์การจ้างงานของ SME ในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มไม่คงที่และมีการหดตัวในทุกภาคธุรกิจ ทั้งนี้ภาคการค้ามีอัตราการหดตัวมากที่สุดถึงร้อยละ 2.15 รองลงมาคือภาคการผลิต มีการหดตัวร้อยละ 1.7 ส่วนภาคการเกษตร และภาคบริการมีอัตราการหดตัวร้อยละ 1.18 และ ร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

2.1.2.3 การวิเคราะห์ตำแหน่งของ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ซึ่งตามการวิเคราะห์โดยใช้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างจำนวน SME และอัตราการขยายตัวของ SME ระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2558 ของ 18 กลุ่มจังหวัดทั่วประเทศ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีอัตราการเติบโตเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึง พ.ศ. 2558 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยการขยายตัวของทั่วประเทศ (ร้อยละ 7.3) แต่มีจำนวน SME ของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนมากกว่าค่าเฉลี่ยของทั่วประเทศ (126,087 แห่ง)

แผนภาพที่ 18 การวิเคราะห์ศักยภาพของ SME ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

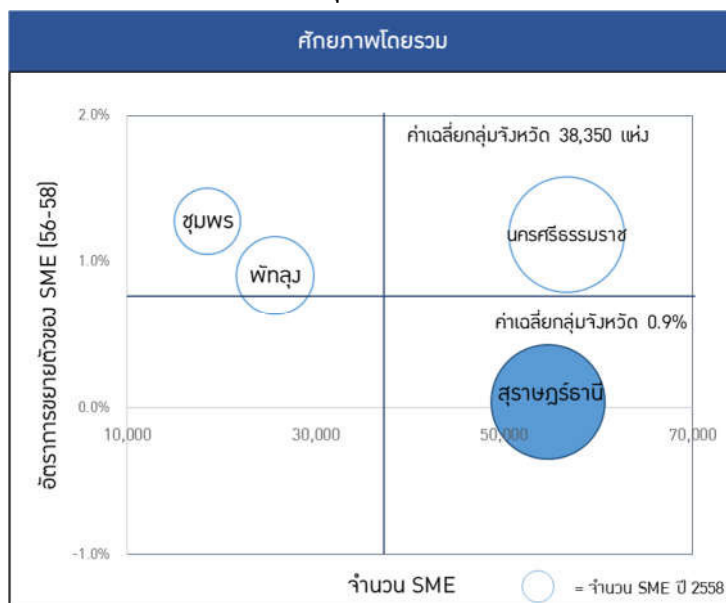

ที่มา: สสว. และการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

จากภาพรวมการวิเคราะห์ศักยภาพของ SME ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย แสดงให้เห็นว่า กลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จัดเป็นกลุ่มจังหวัดที่ SME มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีอัตราการเติบโตของจำนวน SME สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ แต่มีจำนวน SME ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพการพัฒนาผู้ประกอบการ SME ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงวิเคราะห์เปรียบเทียบกับจังหวัดภายในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 19 ศักยภาพโดยรวมของ SME ในจังหวัดราชบุรีเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

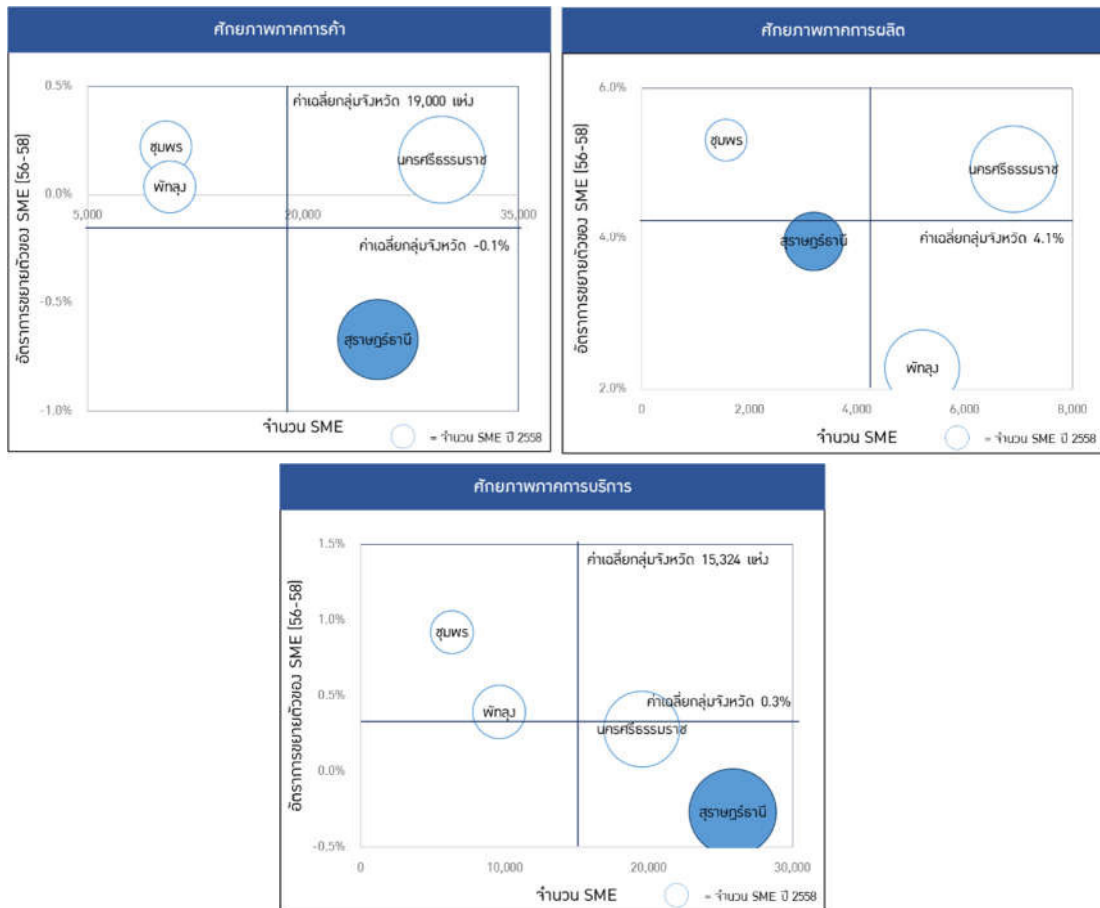

ที่มา: สสว. และการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

หากทำการวิเคราะห์เฉพาะจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยภาพรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวน SME ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในกลุ่มจังหวัด แต่อัตราการขยายตัวของ SME จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ทั้งในด้านจำนวนของผู้ประกอบการ SME และด้านอัตราการขยายตัว

นอกจากนี้ หากวิเคราะห์รายละเอียดศักยภาพของการพัฒนา SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำแนกตามประเภทของธุรกิจหลักของผู้ประกอบการ SME คือ ภาคการค้า ภาคการผลิต และภาคการบริการ จะมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 20 ศักยภาพด้านการค้า การผลิต และการบริการของ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ที่มา: สสว. และการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

รายละเอียดของศักยภาพของ SME ทั้งภาคการค้า การผลิต และการบริการของจังหวัดสุราษฎร์ธานี สังเกตได้ว่าสุราษฎร์ธานีมีความโดดเด่นศักยภาพด้านการค้าและการบริการ โดยมีจำนวน SME สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัด แต่มีอัตราการเติบโตอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศักยภาพของ SME ใน

ภาคการบริการ ซึ่งมีอัตราการเติบโตที่หดตัวลง ในขณะที่ศักยภาพของ SME ภาคการผลิตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ในเกณฑ์ที่มีศักยภาพต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดในทั้งสองมิติ

ทั้งนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราชจะมีศักยภาพสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดทั้งในภาคการค้า ภาคการผลิต และภาคการบริการ รวมถึง จังหวัดชุมพรที่มีความโดดเด่นในด้านอัตราการขยายตัวของจำนวนผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดในทั้ง 3 ภาคธุรกิจ

อย่างไรก็ดี ผลการวิเคราะห์ตำแหน่งของ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เปรียบเทียบกับจังหวัดต่างๆ นี้ ได้นำไป ประมวลผล รวบรวมกับข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการลงพื้นที่ และนำไปหาโอกาสในการพัฒนาโดยการสร้างความเชื่อมโยงกับศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และสร้างความร่วมมือกับจังหวัดต่างๆ เพื่อให้ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความพร้อมและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดต่อไป

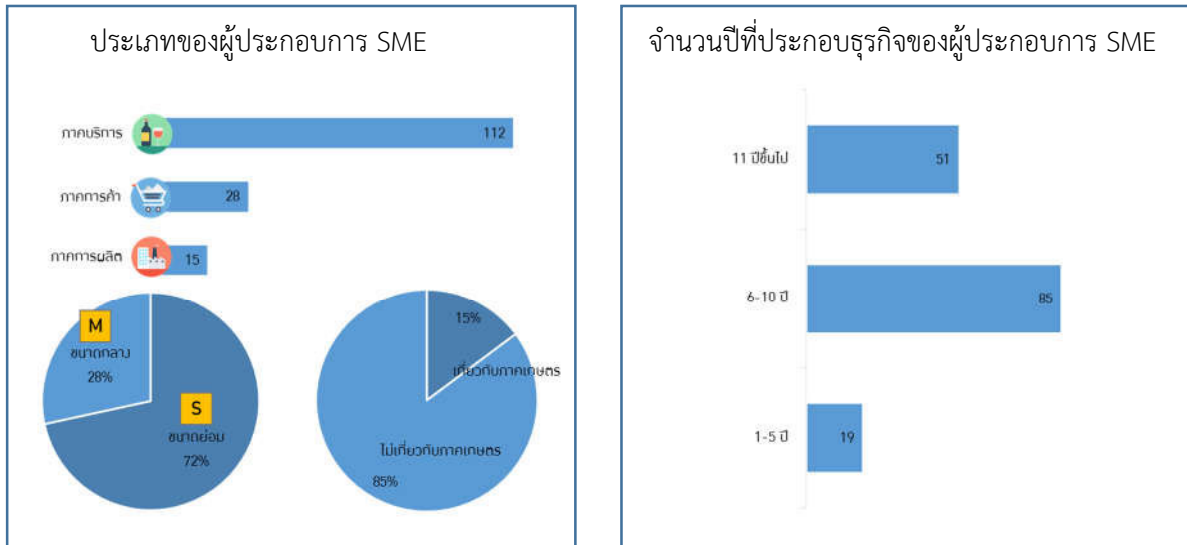
2.2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการสำรวจสถานการณ์ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้เก็บข้อมูลในภาพรวมของผู้ประกอบการในพื้นที่ โดยได้กำหนดขอบเขตของการสำรวจจาก SME ประเภทนิติบุคคลเป็นหลัก และจำแนกการสำรวจตามประเภทของธุรกิจซึ่งแบ่งออกเป็นภาคการค้า ภาคการผลิต และภาคการบริการ พร้อมทั้งกำหนดจำนวนของผู้ประกอบการเป้าหมายในการสำรวจทั้งสิ้น 155 ราย โดยได้แบ่งข้อมูลจากการสำรวจออกเป็น 3 ประเด็น ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของการสัมภาษณ์ สถานการณ์ของผู้ประกอบการ SME รวมถึงปัจจัยและปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ในจังหวัด โดยมีรายละเอียดจากการรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

2.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจากการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME

จากการรวบรวมข้อมูลด้วยการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ในจังหวัด จำนวน 155 ราย โดยสามารถแบ่งประเภทของผู้ประกอบการออกเป็น 3 ประเภทตามลักษณะการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย ภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคการบริการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนภาพที่ 21 ประเภทและจำนวนปีที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

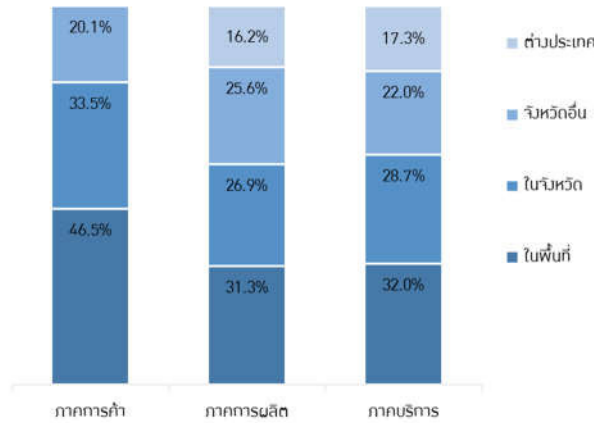

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่า อัตราส่วนจำนวนผู้ประกอบการ SME ในภาพรวมส่วนมากจะอยู่ในภาคการบริการ ภาคการค้า และภาคการผลิตตามลำดับ ดังนั้น จึงได้ทำการกำหนดสัดส่วนของการสำรวจผู้ประกอบการตามประเภทธุรกิจ โดยเป็นผู้ที่ประกอบการในภาคบริการจำนวน 112 ราย ประกอบไปด้วยธุรกิจที่หลากหลาย อาทิ โรงแรม ร้านอาหาร และผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว รองลงมาคือผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้า โดยมีจำนวน 28 ราย และผู้ประกอบการที่อยู่ภาคการผลิต จำนวน 15 ราย ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีทั้งจากภาคการเกษตรและการประมง ได้แก่ ยางพารา ปาล์ม ไข่เค็มไชยา กุ้ง หอยนางรม เป็นต้น

นอกจากนี้ จากจำนวนผู้ประกอบการที่สำรวจทั้งหมด พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่จัดอยู่ในกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม โดยมีจำนวนถึงร้อยละ 72 ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และในส่วนของจำนวนปีที่ประกอบการของผู้ประกอบการ SME พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จำนวน 85 ราย ประกอบกิจการในระหว่าง 6-10 ปี รองลงมาคือผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจมากกว่า 11 ปีขึ้นไป และมีผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 19 ราย ตามลำดับ

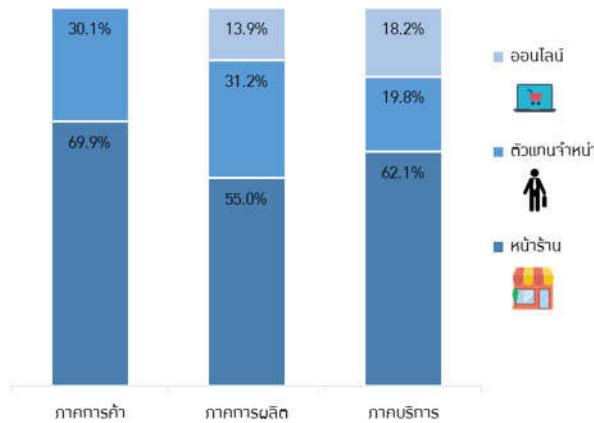
แผนภาพที่ 22 กลุ่มลูกค้าของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่มลูกค้าในภาพรวมของผู้ประกอบการในจังหวัดพิษณุโลก สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มลูกค้าในพื้นที่ กลุ่มลูกค้าในจังหวัด กลุ่มลูกค้าจังหวัดอื่น และกลุ่มลูกค้าต่างประเทศ โดยจากการสำรวจพบว่า กลุ่มลูกค้าโดยส่วนใหญ่ของทั้งผู้ประกอบการภาคการค้า ภาคการผลิตและภาคบริการเป็นลูกค้าในพื้นที่ คิดเป็น ร้อยละ 46.5, 31.3 และ 32.0 ตามลำดับ และมีลูกค้าในจังหวัดอื่นเป็นสัดส่วนที่รองลงมา ทั้งนี้จากการสำรวจไม่พบ กลุ่มลูกค้าต่างประเทศในผู้ประกอบการภาคการค้า

แผนภาพที่ 23 ช่องทางจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

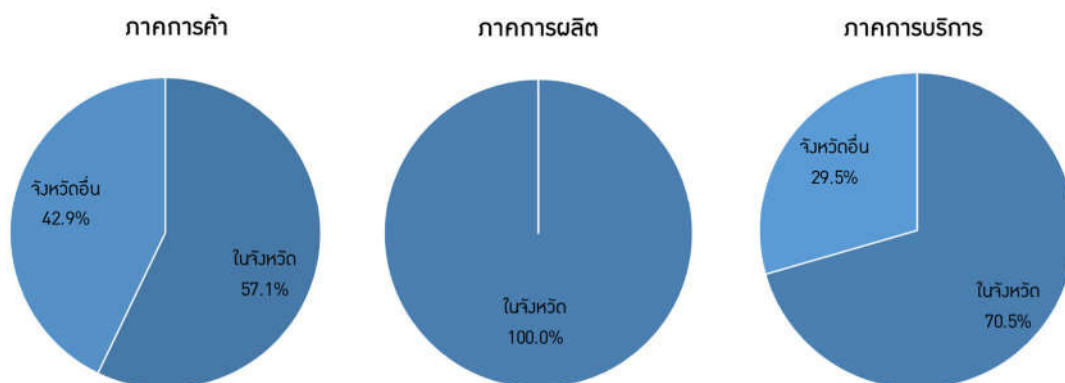

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการ SME ในแต่ละประเภทนั้น พบว่า มีการจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านทางหน้าร้านคิดเป็นร้อยละ 69.9, 55.0 และ 62.1 ของผู้ประกอบการภาคการค้า ภาคการผลิตและภาคบริการ สำหรับช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการผ่านทางออนไลน์นั้นนับว่ามีสัดส่วนที่ไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับช่องทางอื่นๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาในเชิงตัวเลขนั้นพบว่า ผู้ประกอบการภาคบริการมีการจัดจำหน่ายสินค้าผ่านทางช่องทางดังกล่าวมากที่สุด โดยเปรียบเทียบกับช่องทางการจัดจำหน่ายอื่นๆ โดยคิดเป็น

ร้อยละ 18.2 อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจพบว่า ผู้ประกอบการภาคการผลิตและผู้ประกอบการภาคการค้าจัดเป็นกลุ่มที่มีการใช้ช่องทางตัวแทนจำหน่ายค่อนข้างสูง โดยคิดเป็นร้อยละ 31.2 และ 30.1 ตามลำดับ

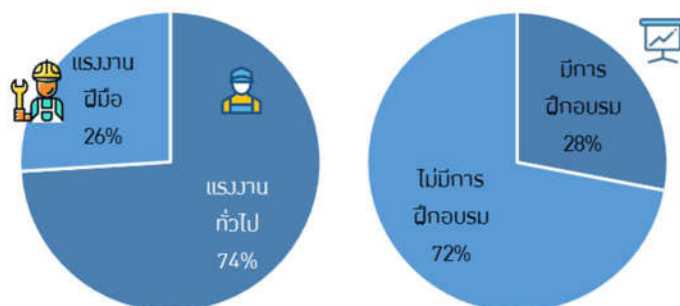
แผนภาพที่ 24 แหล่งวัตถุดิบของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำแนกตามประเภทธุรกิจ

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์และสำรวจสถานการณ์ของแหล่งวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัด พบว่า ผู้ประกอบการภาคการค้าร้อยละ 57.1 นำวัตถุดิบที่ใช้ในการประกอบธุรกิจมาจากแหล่งวัตถุดิบภายในจังหวัด ซึ่งผู้ประกอบการที่เหลือนั้นมีการนำวัตถุดิบมาจากจังหวัดอื่น ในขณะที่ผู้ประกอบการภาคการผลิตใช้วัตถุดิบจากแหล่งวัตถุดิบที่มีในจังหวัดทั้งหมด สำหรับผู้ประกอบการภาคบริการนั้น ส่วนใหญ่มีการใช้วัตถุดิบจากแหล่งวัตถุดิบภายในจังหวัด โดยคิดเป็นร้อยละ 70.5 ในขณะที่ผู้ประกอบการอีกร้อยละ 29.5 นั้น ใช้วัตถุดิบที่มีแหล่งที่มาจากจังหวัดอื่น

แผนภาพที่ 25 ประเภทแรงงานและการฝึกอบรมภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในส่วน of สถานการณ์ด้านแรงงานของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถแบ่งแรงงานได้เป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย แรงงานฝีมือและแรงงานทั่วไป โดยจากการสำรวจพบว่า แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานทั่วไป โดยคิดเป็นร้อยละ 74 และมีแรงงานฝีมือคิดเป็นร้อยละ 26 ของแรงงานทั้งหมด ซึ่งจากจำนวนแรงงานทั้งหมดในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น พบว่ามีเพียงร้อยละ 28 ของแรงงานทั้งหมดเท่านั้นที่ได้รับการฝึกอบรม ในขณะที่ร้อยละ 72 นั้นเป็นแรงงานที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรม

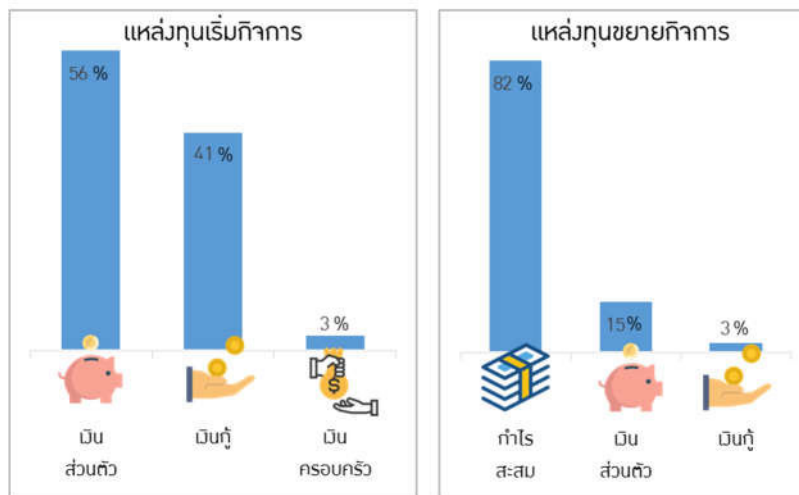
แผนภาพที่ 26 การเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในส่วนของการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการรายย่อยที่ค่อนข้างน้อย โดยสัดส่วนของผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการนั้นมีเพียงแค่ร้อยละ 4 จากผู้ประกอบการทั้งหมด ในขณะที่อีกร้อยละ 96 นั้นไม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้ประกอบการยังไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม และยังไม่ได้รับประโยชน์ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการในปัจจุบันมีบทบาทในการแก้ไขและพัฒนาธุรกิจในพื้นที่พอสมควร

แผนภาพที่ 27 แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

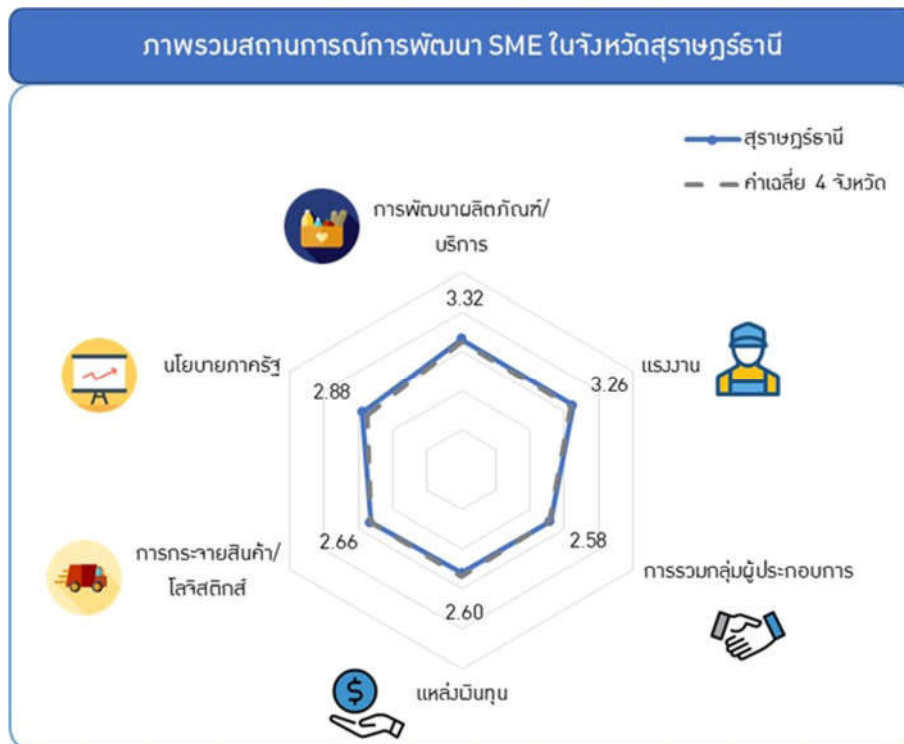
ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการสำรวจสถานการณ์แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 56 ใช้เงินส่วนตัวในการเริ่มกิจการ รองลงมาจำนวนร้อยละ 41 เริ่มกิจการโดยการกู้เงินจากสถาบันการเงินต่างๆ และจำนวนร้อยละ 3 ที่เหลือนำเงินครอบครัวมาใช้ในการเริ่มกิจการ นอกจากนี้ แหล่งเงินทุนสำหรับขยายกิจการที่ผู้ประกอบการโดยส่วนใหญ่นำมาใช้คือ กำไรสะสม จำนวนร้อยละ 82 รองลงมาคือเงินส่วนตัว จำนวนร้อยละ 15 และเงินกู้ จำนวนร้อยละ 3 ตามลำดับ

2.2.2 สถานการณ์ของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์การพัฒนาผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎีหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก สามารถสรุปสถานการณ์ที่เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาธุรกิจของผู้ประกอบการ SME ออกเป็น 6 ด้าน โดยแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 28 ภาพรวมสถานการณ์การพัฒนา SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

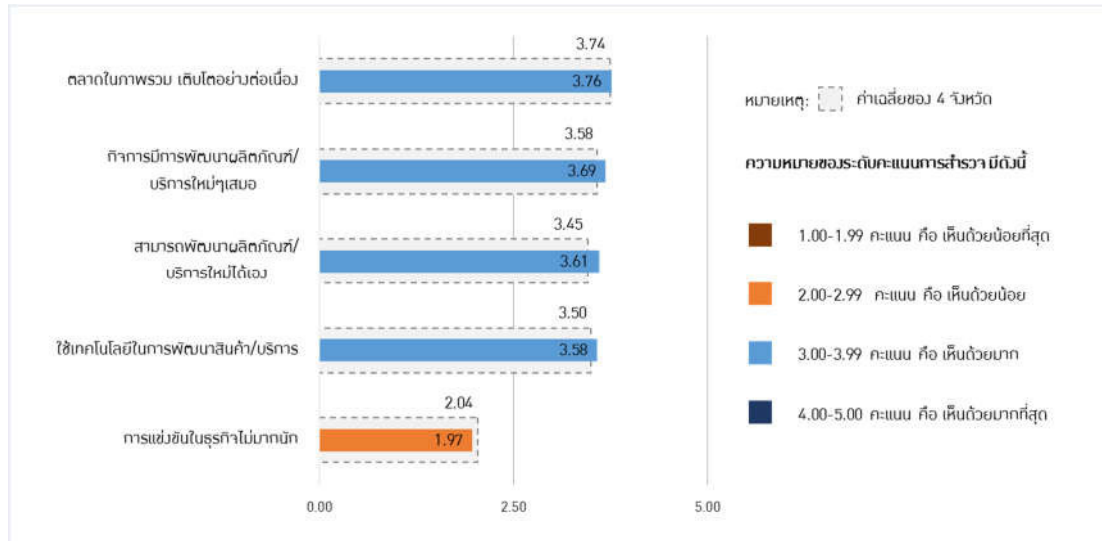
ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

1. สถานการณ์ด้านสินค้า/บริการ และตลาด

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์ด้านสินค้า บริการ และการตลาดของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัด พบว่า ภาพรวมของตลาดในจังหวัดพิษณุโลกมีการแข่งขันสูง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนภาพที่ 29 สถานการณ์ด้านสินค้า/บริการ และตลาดในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

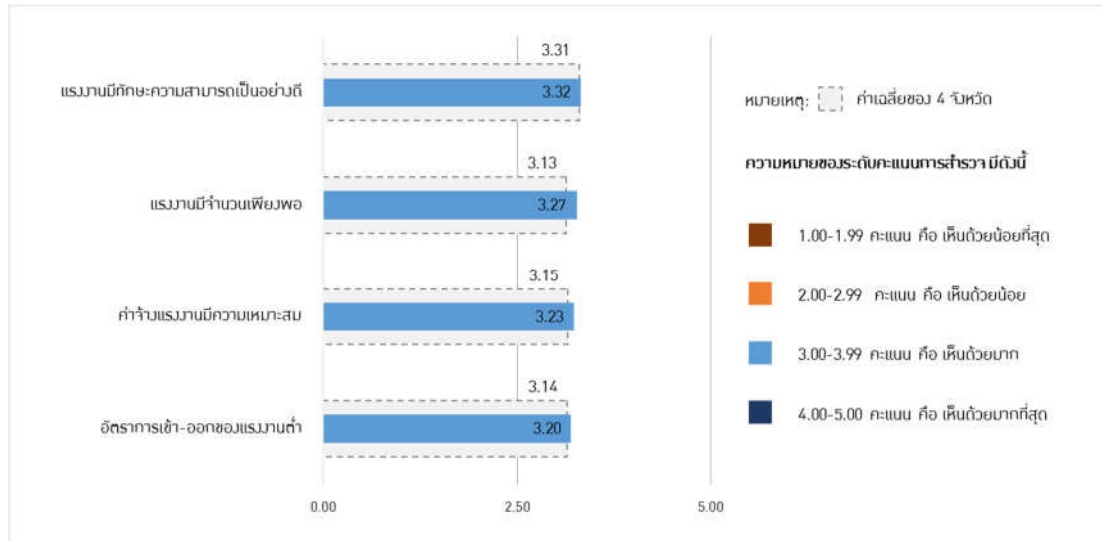
ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์ด้านสินค้า บริการ และแนวโน้มตลาดนั้นพบว่าผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรและการประมงขั้นต้น รวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูปมักมีลักษณะคล้ายกัน และมีความหลากหลายน้อย และไม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยผลิตภัณฑ์แปรรูปส่วนใหญ่ของจังหวัด ได้แก่ เครื่องเรือนจากไม้ ไม้อัด น้ำมันปาล์ม และอาหารทะเลแปรรูปจำพวกกุ้งแห้ง เป็นต้น เนื่องจากการใช้ความรู้และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์นั้น ยังมีไม่มากเท่าที่ควร ทำให้การแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่านั้นยังมีไม่เต็มที่ อย่างไรก็ตาม แม้ระหว่างกิจการนั้นพบว่าการแข่งขันในธุรกิจไม่มากนัก แต่ภาพรวมตลาดธุรกิจของจังหวัดนั้นนับว่ายังมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง และผู้ประกอบการก็ยังคงมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ เสมอ

2. สถานการณ์ด้านแรงงาน

ในการสำรวจสถานการณ์ด้านแรงงาน สามารถแบ่งข้อมูลเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย สถานการณ์ด้านผู้ประกอบการ และสถานการณ์ด้านแรงงาน โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

แผนภาพที่ 30 สถานการณ์ด้านแรงงานในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

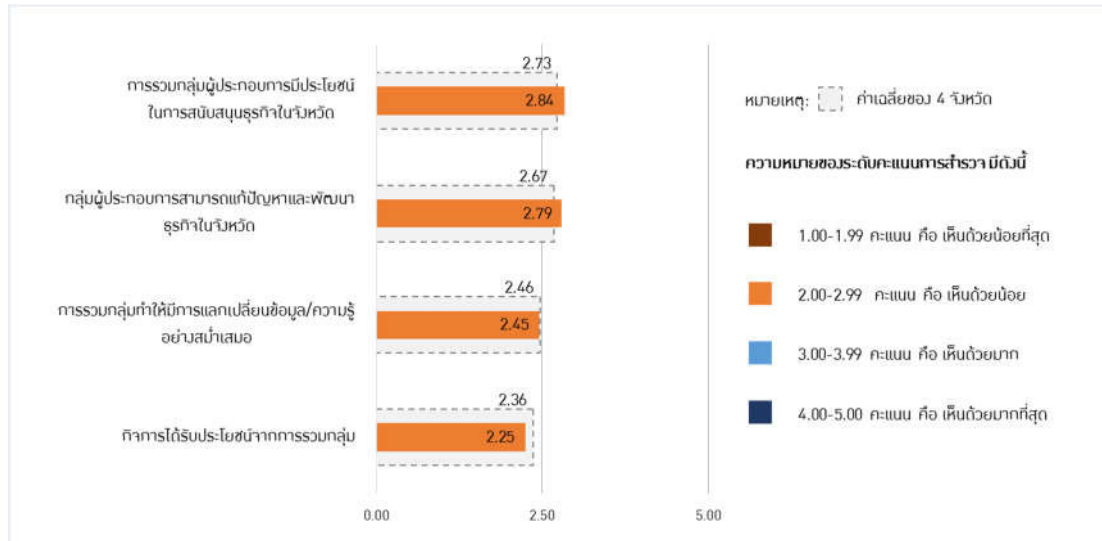
ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสำรวจสถานการณ์ด้านผู้ประกอบการและแรงงานในจังหวัด พบว่า ภาพรวมของแรงงานภายในจังหวัดมีเพียงพอต่อความต้องการภายในพื้นที่ และมีอัตราการหมุนเวียนเข้า-ออกตลาดแรงงานค่อนข้างต่ำ โดยแรงงานส่วนใหญ่ในจังหวัดนั้นมีทักษะความสามารถที่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการในระดับปานกลาง ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว แรงงานจะมีการกระจุกตัวอยู่ที่ภาคเกษตรและภาคการบริการ ได้แก่ เกษตรกร ชาวสวน และอาชีพรับจ้างโดยทั่วไป โดยอัตราค่าจ้างของแรงงานภายในจังหวัดนั้น อยู่ในระดับที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม แม้ว่าแรงงานในปัจจุบันนั้นจะสามารถตอบสนองต่อลักษณะงานภายในพื้นที่นั้น แต่จากการสำรวจแรงงานในจังหวัดส่วนใหญ่แล้ว เป็นแรงงานที่ยังขาดทักษะฝีมือเฉพาะทาง โดยจากการสำรวจ พบว่ามีแรงงานเพียง 1 ใน 3 เท่านั้นที่ได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะฝีมือ และในปัจจุบันนั้นพบว่า ภาคการเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น ยังขาดแคลนแรงงาน จึงจำเป็นต้องอาศัยแรงงานต่างด้าวเพื่อช่วยในการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร

3. ด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ

ในการสำรวจสถานการณ์ด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในจังหวัด ได้รวบรวมข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว อาทิ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการและมุมมองเรื่องประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ทัศนคติภาพของผู้ประกอบการ SME ภายในจังหวัดต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนภาพที่ 31 สถานการณ์ด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

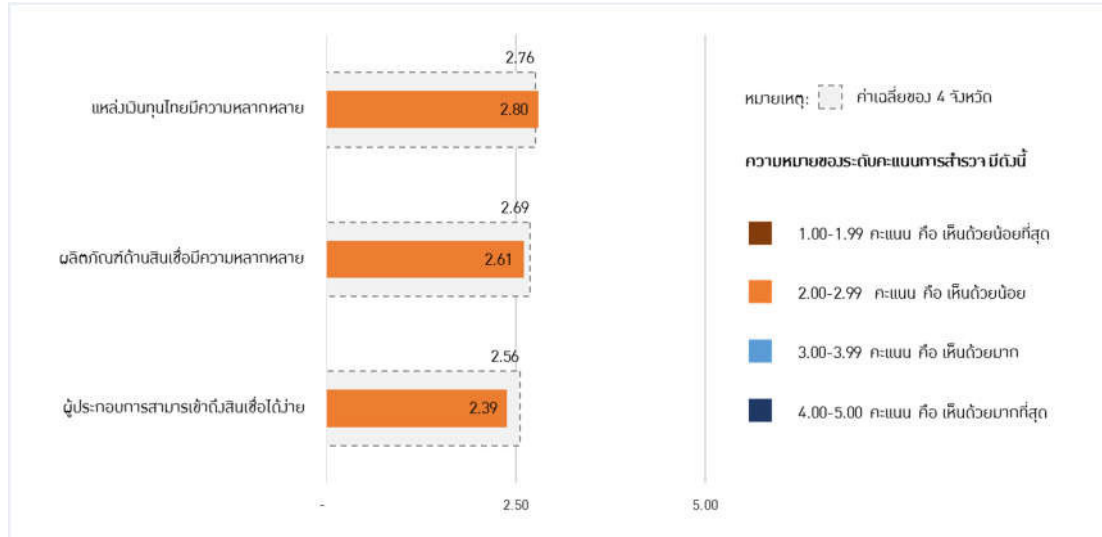
ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการศึกษาสถานการณ์ด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ พบว่าผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น มีการเข้าร่วมเป็นสมาชิกการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค่อนข้างน้อย โดยจากการสำรวจนั้นพบว่าผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการมีจำนวนเพียงร้อยละ 4 ของจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมดเท่านั้น เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ยังไม่เห็นความสำคัญและไม่ได้รับประโยชน์ในการเข้าร่วมกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ เนื่องจากเกรงว่าอาจเกิดการแบ่งปันผลประโยชน์กัน ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่มีการรวมกลุ่มนั้น มีความเห็นว่าการรวมกลุ่มมีประโยชน์ในการสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ และก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ดี กลุ่มผู้ประกอบการที่มีอยู่ในพื้นที่นั้น นับว่ายังมีบทบาทในการแก้ไขและพัฒนาธุรกิจในจังหวัดไม่มากนัก และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็นั้น มองว่าผู้ประกอบการรายอื่นนั้น เป็นคู่แข่งในการดำเนินธุรกิจ ทำให้ไม่เกิดการร่วมมือกันระหว่างธุรกิจ สำหรับความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและภาครัฐนั้น นับว่ายังไม่เกิดความร่วมมือกันมากนักในการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทแก่หน่วยงานภาครัฐ เนื่องจากผู้ประกอบการเกรงว่าจะเกิดการตรวจสอบ และมีการเรียกเก็บภาษีย้อนหลัง นอกจากนี้พบว่ามีการกระจุกตัวอยู่ในเขตเมืองและแหล่งท่องเที่ยวของการค้าขายอย่างเห็นได้ชัด

4. ด้านแหล่งเงินทุน

จากการสำรวจสถานการณ์ด้านแหล่งเงินทุนในจังหวัด มีรายละเอียด ดังนี้

แผนภาพที่ 32 สถานการณ์ด้านแหล่งเงินทุนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

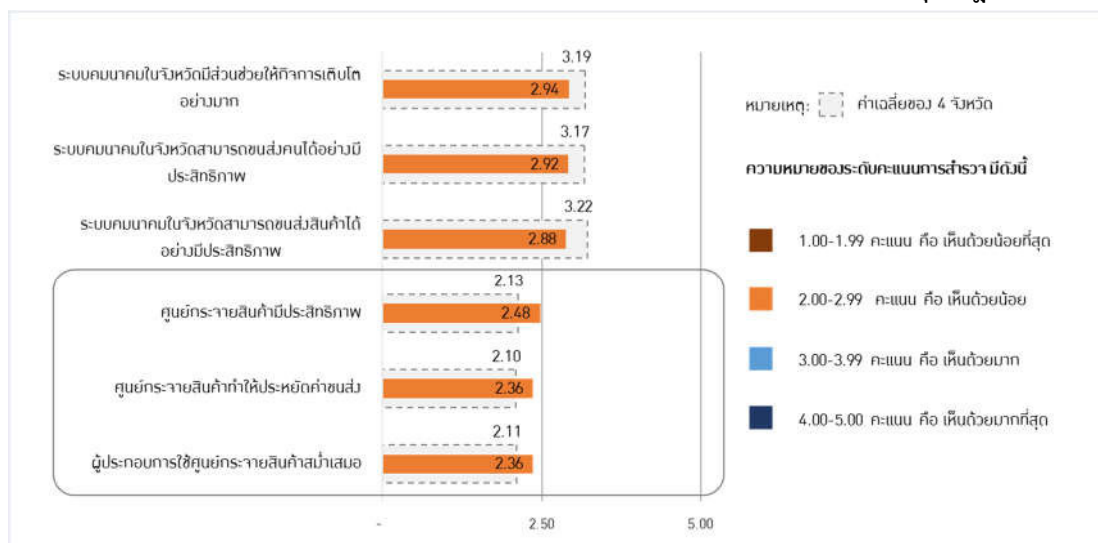
ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานการณ์ด้านแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น พบว่าผู้ประกอบการรายย่อยนั้นเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ยาก เนื่องจากผลิตภัณฑ์ทางการเงินในด้านสินเชื่อของไทยนั้นยังไม่มีหลากหลาย รวมถึงรูปแบบของผลิตภัณฑ์ทางการเงินดังกล่าวนั้นไม่ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการในกลุ่มธุรกิจต่างๆ ซึ่งการเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือแหล่งสินเชื่อของผู้ประกอบการนั้น พบว่าผู้ประกอบการยังไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกเท่าที่ควรและแหล่งเงินทุนที่มีอยู่ในปัจจุบัน นับว่ายังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการในการกู้ยืม รวมถึงสามารถกู้ยืมเงินได้ในวงเงินจำกัดเท่านั้น รวมถึงโครงการช่วยเหลือด้านเงินทุนจากภาครัฐนั้น ยังไม่ตอบสนองต่อผู้ประกอบการรายเล็ก ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการนั้น ได้แก่ การขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายตามเงื่อนไข เนื่องจากขาดการบริหารจัดการทางการเงินที่ดี ส่งผลต่อความเชื่อถือในการกู้ยืมเงิน

5. ด้านช่องทางการกระจายสินค้าและระบบโลจิสติกส์

ในการสำรวจสถานการณ์ด้านช่องทางการกระจายสินค้าและระบบโลจิสติกส์ สามารถแบ่งข้อมูลเป็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย สถานการณ์ด้านระบบคมนาคมภายในพื้นที่ที่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางในจังหวัด และ สถานการณ์ด้านการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าของผู้ประกอบการในพื้นที่ โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

แผนภาพที่ 33 สถานการณ์ด้านช่องทางกระจายสินค้าและระบบโลจิสติกส์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในด้านของระบบคมนาคมภายในจังหวัดนั้น นับว่ามีประสิทธิภาพปานกลาง แต่สามารถสนับสนุนการเข้ามาของนักท่องเที่ยวในภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากภายในจังหวัดนั้น มีการคมนาคมที่ครอบคลุมหลากหลายรูปแบบ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จึงสามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง รวมถึงมีส่วนช่วยให้ธุรกิจมีการเติบโต และยังสามารถขนส่งสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

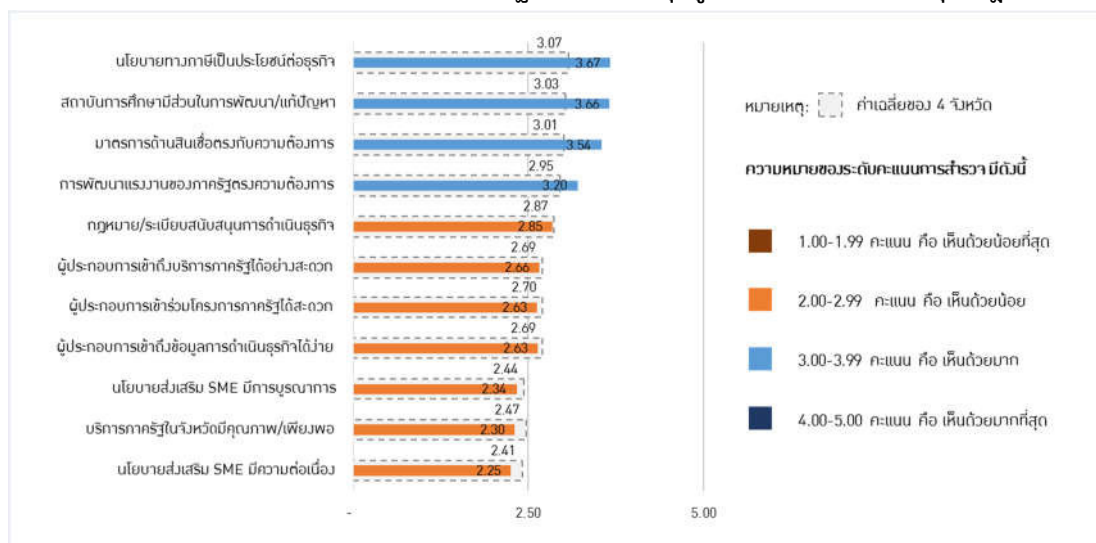
จากการสำรวจสถานการณ์ในด้านศูนย์กระจายสินค้าภายในจังหวัดนั้น พบว่าผู้ประกอบการนั้นยังไม่มี การใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า เนื่องจากเห็นว่ายังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และไม่มีส่วนในการลดต้นทุนการขนส่งสินค้าแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเล็งเห็นว่าพื้นที่บริเวณจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นเป็นศูนย์กลางของภาคใต้ตอนบน ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ – ใต้ จึงทำให้ภาคเอกชนรายใหญ่บางกลุ่มนั้นเริ่มมีการจัดตั้งคลังสินค้าขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการในพื้นที่ยังสามารถควบคุมต้นทุนในการขนส่งวัตถุดิบได้พอสมควร เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทั้งภาคการค้า การผลิต และการบริการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่ สำหรับช่องทางการจำหน่ายสินค้า ยังพบว่าช่องทางการจำหน่ายสินค้าของธุรกิจส่วนใหญ่ในจังหวัดยังนิยมการขายในรูปแบบเดิมคือการขายผ่านหน้าร้าน ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีจำพวกร้านค้าออนไลน์ เข้ามาใช้ในการดำเนินธุรกิจเท่าที่ควร

6. ด้านนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนผู้ประกอบการ

ในส่วนของสถานการณ์ด้านนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนผู้ประกอบการ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย การสนับสนุนผู้ประกอบการในพื้นที่ ความต่อเนื่องในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการ และความสะดวกในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานรัฐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนภาพที่ 34 สถานการณ์ด้านนโยบายภาครัฐในการสนับสนุนผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในด้านการบริการและนโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนผู้ประกอบการ SME ภายในพื้นที่นั้น พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในพื้นที่นั้นเห็นว่าการสนับสนุนผู้ประกอบการโดยเฉพาะมาตรการด้านภาษีและมาตรการด้านสินเชื่อ นั้นค่อนข้างมีประสิทธิภาพและมีส่วนช่วยในการสนับสนุนผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมาก แต่นโยบายด้านการส่งเสริม SME ยังขาดการบูรณาการและความต่อเนื่อง ในขณะที่กฎหมายและระเบียบต่างๆ มีส่วนในการสนับสนุนการค้าเป็นธุรกิจของผู้ประกอบการได้ในระดับปานกลาง เนื่องจากยังมีข้อจำกัดบางประการ เช่น กฎหมายแรงงานต่างด้าว และการยกเว้นภาษีนำเข้าต่างๆ เป็นต้น ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นับว่าเป็นหน่วยงานที่มีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และแก้ไขปัญหาต่างๆ ของผู้ประกอบการ

ในส่วนของการเข้าถึงข้อมูลและบริการจากหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการเห็นว่า ยังประสบปัญหาในการเข้าถึงข้อมูลในการดำเนินธุรกิจ การบริการต่างๆ รวมถึงโครงการต่างๆ จากภาครัฐ ทั้งนี้ ปัญหาส่วนใหญ่ที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่พบนั้น ได้แก่ การจัดอบรมของภาครัฐยังขาดความต่อเนื่องรวมถึงยังมีความซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงาน เนื่องจากขอบเขตของการดูแลจัดให้มีหลักสูตรการอบรมนั้นยังไม่ชัดเจน ส่งผลให้การพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการนั้นยังไม่ตรงตามความต้องการ รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชนและภาครัฐนั้น ยังไม่มีการกำหนดเป้าหมายหรือแนวทางการพัฒนาจังหวัดร่วมกันอย่างชัดเจน

2.2.3 ปัจจัยและปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการรวบรวมข้อมูลปัจจัยและปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย ปัจจัยสำคัญในการแข่งขันทางธุรกิจในจังหวัด และปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจในจังหวัด ผลจากการสำรวจมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 35 ปัจจัยสำคัญในการแข่งขันด้านธุรกิจในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจัยหลักในการแข่งขันทางธุรกิจที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ คุณภาพของสินค้าและบริการ โดยนับเป็น ปัจจัยหลักในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการทั้งภาคการค้า ภาคการผลิต และภาคการบริการ เนื่องจากเป็น ภาพลักษณ์สำคัญของผู้ประกอบการในการสร้างความเชื่อมั่นต่อสินค้าและการบริการให้แก่ผู้บริโภค รองลงมา ได้แก่ ราคาของสินค้าและบริการ เนื่องจากนับเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค อีกทั้งการแข่งขัน ภายในตลาดด้านราคาดังกล่าวค่อนข้างสูง ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องจัดวางกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการตั้งราคา และอันดับ ที่สาม ได้แก่ ความหลากหลายของสินค้าและบริการ เนื่องจากเป็นการสร้างทางเลือกให้ตรงกับความต้องการของ ลูกค้าในหลายกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงทำให้ผู้บริโภคสามารถเลือกบริโภคสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองได้

แผนภาพที่ 36 ปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: ผลการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับปัญหาสำคัญในการดำเนินธุรกิจในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าสถานการณ์ของ ตลาดในปัจจุบันเป็นปัจจัยสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากสถานการณ์ตลาดในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น มีการชะลอ

ตัวลงอย่างมาก และยังมีการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากมีผู้ประกอบการเกิดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก รongลงมาคือ ปัญหาด้านแหล่งเงินทุน โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในกิจการและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงสถาบันการเงินในพื้นที่ มีข้อจำกัดในการอนุมัติเงินกู้ ทำให้การเข้าถึงเงินทุนเป็นสิ่งที่ยาก และปัญหาถัดไปได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการเกษตร รวมถึงแรงงานที่มีความสามารถเฉพาะทาง และแรงงานฝีมือ แม้จะมีอัตราค่าจ้างแรงงานเข้า-ออกของแรงงานไม่สูงมากนักก็ตาม

2.3 การวิเคราะห์ศักยภาพของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการในจังหวัดได้ วิเคราะห์ศักยภาพของผู้ประกอบการในประเด็นต่างๆ ประกอบด้วย ภาพรวมการพัฒนาจังหวัด การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าของกิจกรรมหลักในจังหวัด การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของผู้ประกอบการ SME และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โดยรายละเอียดจากการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

2.3.1 ภาพรวมการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการในจังหวัด พบว่า ภาพรวมการพัฒนาของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ แนวทางการพัฒนาในปัจจุบัน และทิศทางการพัฒนาในอนาคต โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

แผนภาพที่ 37 ภาพรวมการพัฒนาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: การวิเคราะห์ของที่ปรึกษา

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการในจังหวัด พบว่าภาพรวมการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ความสำคัญกับการพัฒนาและแปรรูปอาหารทะเลเป็นหลัก โดยมีผลิตภัณฑ์อาหารทะเลขั้นต้นที่สำคัญ ได้แก่ กุ้ง หอยนางรม และปูทะเล จากนั้นนำมาแปรรูป โดยผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปที่ทำรายได้หลัก

ให้กับผู้ประกอบการในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลตากแห้ง และผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแช่แข็ง ซึ่งทางผู้ประกอบการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ อยู่เสมอ แต่ไม่ค่อยมีการแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์มากกว่าที่ควร เนื่องจากขาดองค์ความรู้และเทคโนโลยีในการพัฒนา โดยโอกาสในการพัฒนาสำหรับภาคประมงของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้าอาหารทะเล (Seafood City) รวมถึงเป็นแหล่งรวมร้านอาหารทะเล และตลาดสดอาหารทะเลทั้งปลีกและส่ง นอกจากนี้ การแปรรูปสมุนไพรไทยสูตรดั้งเดิมก็นับเป็นอีกหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีเน้น โดยพยายามพัฒนาเพื่อให้สุราษฎร์ธานีเป็นเมืองสมุนไพร (Herbal City) ซึ่งเป็นนโยบายที่ได้รับการส่งเสริมจากกระทรวงสาธารณสุข โดยมีการแปรรูปสมุนไพร การพัฒนายาสมุนไพร รวมถึงการแพทย์แผนไทยรูปแบบต่างๆ ให้เป็นที่แพร่หลายมากขึ้น

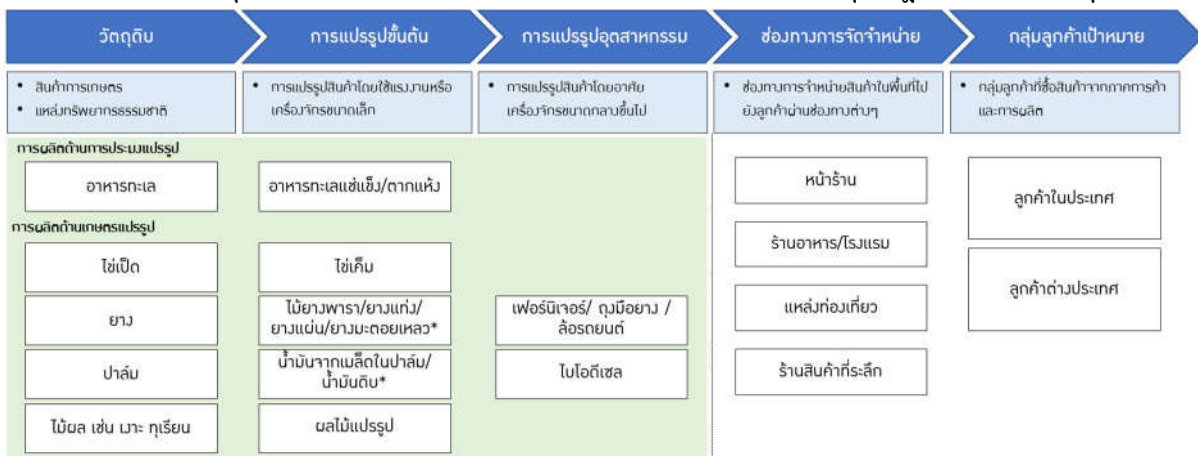
2.3.2 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าของกิจกรรมหลักในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของกิจกรรมหลักในจังหวัดสุราษฎร์ธานีตามห่วงโซ่คุณค่า ได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 แผนภาพตามกิจกรรมหลัก ประกอบด้วย กิจกรรมหลักด้านการค้าและการผลิต และด้านการบริการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีรายละเอียดจากการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

2.3.2.1 ความเชื่อมโยงกิจกรรมหลักด้านการค้าและการผลิตของจังหวัดสุราษฎร์ธานีตามห่วงโซ่คุณค่า

จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงกิจกรรมหลักด้านการค้าและการผลิตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี สามารถแบ่งประเภทธุรกิจหลักที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดเป็น 2 ประเด็น ประกอบด้วย การผลิตด้านการประมงแปรรูป และการผลิตด้านเกษตรแปรรูป โดยมีรายละเอียดจากการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 38 สรุปความเชื่อมโยงกิจกรรมหลักด้านการค้าและการผลิตจังหวัดสุราษฎร์ธานีตามห่วงโซ่คุณค่า

ที่มา: การวิเคราะห์ของที่ปรึกษา

■ การผลิตด้านการประมงแปรรูป

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในการผลิตด้านการประมงแปรรูป พบว่า ผู้ประกอบการมีการใช้อาหารทะเลสด จำพวกกุ้ง หอย และปู เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยการแปรรูปที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเพียงการแปรรูปขั้นต้นเท่านั้น โดยเป็นเพียงการแปรรูปโดยกรรมวิธีการแช่แข็งและการตากแห้งเพื่อถนอมอาหาร แต่ไม่ได้มีการแปรรูปเพื่อมูลค่าเพิ่มอื่นๆ โดยผู้ประกอบการในพื้นที่ส่วนใหญ่นั้น ยังไม่มีการนำการแปรรูปอุตสาหกรรมซึ่งเป็นการแปรรูปสินค้าโดยอาศัยเครื่องจักรขนาดกลางขึ้นไปเข้ามาใช้ในกิจการ

■ การผลิตด้านเกษตรแปรรูป

ในส่วนของสถานการณ์ของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดในการผลิตด้านเกษตรแปรรูปนั้น พบว่า ผู้ประกอบการมีการใช้วัตถุดิบเพื่อการแปรรูปขั้นต้นที่หลากหลาย โดยวัตถุดิบหลักภายในพื้นที่นั้น ได้แก่ ไข่เป็ด ยางปาล์ม ไม้ผล ซึ่งจะถูกนำมาแปรรูปขั้นต้นให้เป็น ไข่เค็ม ผลิตภัณฑ์จากยางพาราจำพวกไม้ยางพารา ยางแท่ง และยางแผ่น น้ำมันจากเมล็ดในปาล์ม และผลไม้แปรรูปตามลำดับ โดยกลุ่มธุรกิจที่ทำการแปรรูปยางและปาล์มส่วนใหญ่นั้น ถือเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ที่มีมูลค่าการลงทุนในระดับ 100 ล้านบาทขึ้นไป นอกเหนือจากการแปรรูปขั้นต้นยังมีการอาศัยเครื่องจักรขนาดกลางขึ้นไปในการแปรรูปอุตสาหกรรม โดยผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปดังกล่าวนี้ ได้แก่ เพอร์นิเจอร์ ถูมมือยาง และไบโอดีเซล ซึ่งเป็นผลผลิตจากยางและปาล์มภายในพื้นที่

นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์ในภาคการค้าและการผลิตแล้ว ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าของภาคการค้าและการผลิตของจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น ประกอบไปด้วย 4 ช่องทาง ได้แก่ การขายผ่านหน้าร้าน การฝากขายผ่านร้านอาหารและโรงแรม แหล่งท่องเที่ยว และร้านสินค้าที่ระลึก ซึ่งการขายผ่านหน้าร้านมีสัดส่วนมากที่สุด นอกจากนี้ การเข้าถึงสินค้าผ่านช่องทางการขายสินค้าออนไลน์นับว่ายังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก ทำให้การขยายฐานลูกค้านั้นเป็นไปได้ยาก นอกจากนี้ ความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการนั้นเกิดขึ้นค่อนข้างน้อย ส่งผลให้ธุรกิจขยายตัวได้ไม่มากเท่าที่ควร

ลำดับสุดท้ายในห่วงโซ่คุณค่า ได้แก่ กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ซึ่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีกลุ่มลูกค้าหลักที่บริโภคสินค้าจากภาคการค้าและการผลิต 2 กลุ่มหลัก ประกอบไปด้วยลูกค้าภายในประเทศ และลูกค้าต่างประเทศ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ตลาดของสินค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นมีขนาดใหญ่ และนับเป็นความท้าทายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น

2.3.2.2 ความเชื่อมโยงกิจกรรมหลักด้านการบริการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีตามห่วงโซ่คุณค่า

ความเชื่อมโยงกิจกรรมหลักด้านการบริการท่องเที่ยว จะพิจารณาจากองค์ประกอบหลักของการบริการท่องเที่ยวในจังหวัดคือ การเดินทาง ที่พัก กิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยว และกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 39 สรุปความเชื่อมโยงกิจกรรมหลักด้านบริการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีตามห่วงโซ่คุณค่า

การเดินทาง	ที่พัก	กิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยว	กลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย
<ul style="list-style-type: none"> การเดินทางจากต่างประเทศเข้ามาในจังหวัด การเดินทางภายในจังหวัด 	<ul style="list-style-type: none"> ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่อยู่นานกว่าหนึ่งวัน 	<ul style="list-style-type: none"> กิจกรรมที่ทำในพื้นที่ระหว่างการเดินทาง 	<ul style="list-style-type: none"> กลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายที่เดินทางเข้ามาในจังหวัด
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">เครื่องบิน</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">รถโดยสารประจำทาง</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">รถไฟ</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">เรือ</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">รถรับจ้างภายในพื้นที่</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">รถยนต์ส่วนตัว</div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">โรงแรม</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">รีสอร์ท</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">อุทยาน</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">Homestay</div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">แหล่งท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง (Nightlife)</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">ร้านอาหาร</div>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">กลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศ</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">วัยรุ่น</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">วัยทำงาน</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">ครอบครัว</div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;">กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (เกาะสมุย/พะงัน)</div>

ที่มา: การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า

ในส่วนของการสรุปความเชื่อมโยงกิจกรรมหลักด้านการบริการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าการเดินทางจากภายนอกพื้นที่เข้ามาภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานีรวมถึงการเดินทางภายในจังหวัด มีหลายทางเลือกให้นักท่องเที่ยว ประกอบไปด้วย การเดินทางโดยเครื่องบิน รถโดยสารประจำทาง รถไฟ เรือ รถรับจ้างภายในพื้นที่ รวมถึงสามารถใช้รถยนต์ส่วนตัวได้สะดวก ซึ่งนับได้ว่าครอบคลุมและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่ต้องการเดินทางเป็นอย่างยิ่ง ประเภทที่พักภายในจังหวัดมีความหลากหลายและสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่อยู่ภายในจังหวัดมากกว่าหนึ่งวัน ประกอบด้วย โรงแรม รีสอร์ท Homestay และอุทยาน

นอกจากนี้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมหลากหลายประเภทประกอบด้วย

- แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น เขื่อนเชี่ยวหลาน อุทยานแห่งชาติเขาสก และบ่อน้ำร้อนท่าสะทอน
- แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และเกาะนางยวน
- แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติไชยา และหมู่บ้านพุมเรียง
- แหล่งท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง (Nightlife)
- ร้านอาหารต่างๆ

ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายประเภทเหล่านี้ สามารถรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวได้หลากหลายและตลอดทั้งปี และตำแหน่งที่ตั้งของแต่ละแหล่งท่องเที่ยวมีการกระจายตัวอยู่ทั่วทั้งพื้นที่ ทำให้สามารถรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

ในส่วนของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีค่อนข้างกว้าง เนื่องจากในพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย โดยกลุ่มลูกค้าเป้าหมายสามารถจำแนกได้เป็นสองกลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศ ประกอบไปด้วย วัยรุ่น วัยทำงาน และวัยครอบครัว และกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่ต้องการท่องเที่ยวบริเวณทะเล เช่น เกาะสมุย และเกาะพะงัน เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้น นับว่าสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มลูกค้าประเภทใดก็ตาม

2.3.3 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการพัฒนา SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการพัฒนา SME ในจังหวัด ได้รวบรวมข้อมูลจากการสำรวจสถานการณ์ของผู้ประกอบการ และนำมาวิเคราะห์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ประเด็นตามสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการประกอบกิจการ ประกอบด้วย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่ผู้ประกอบการเผชิญในการประกอบธุรกิจ โดยมีรายละเอียดจากการวิเคราะห์ ดังนี้

แผนภาพที่ 40 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จุดแข็งของผู้ประกอบการ	จุดอ่อนของผู้ประกอบการ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการภาคการค้าและภาคบริการในพื้นที่ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่ ทำให้ได้เปรียบในด้านการบริหารต้นทุนการผลิต 2. มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัด เช่น ไข่เค็ม และผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมจากตลาด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลิตภัณฑ์ส่วนมากเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปขั้นต้น และขาดความหลากหลาย 2. ผู้ประกอบการในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่ทั่วถึง 3. มีการพัฒนาช่องทางการจำหน่ายสินค้าทาง Online น้อยทำให้ขยายฐานลูกค้ายาก 4. ความเข้าใจในการทำบัญชีธุรกิจของผู้ประกอบการไม่ตรงกับเงื่อนไขของธนาคาร 5. ผู้ประกอบการบางส่วนขาดความเข้าใจในประโยชน์จากการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ 6. ผู้ประกอบการไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของศูนย์บริการขนส่งสินค้าในพื้นที่ และเห็นว่าไม่มีส่วนช่วยลดต้นทุนในการขนส่ง
โอกาสของผู้ประกอบการ	อุปสรรคของผู้ประกอบการ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ตำแหน่งที่ตั้งของจังหวัดเป็นจุดเชื่อมระหว่างภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวที่มีวิวอ่าวไทย-อันดามัน 2. การคมนาคมขนส่งในพื้นที่ครอบคลุมทุกวิธีการ ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกและมีหลายตัวเลือกในการเดินทางมาในจังหวัด 3. ภาคเกษตรขนาดใหญ่บางกลุ่มมีโครงการจัดตั้งคลังสินค้า ส่งผลให้ภาคเกษตรขยายยอดได้รับประโยชน์จากการมีคลังสินค้าในพื้นที่ 4. สถาบันอุดมศึกษาหลักในพื้นที่สามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าแก่ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบางประเภทได้ เช่น ยาวพารา ปาล์มน้ำมัน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ธุรกิจท่องเที่ยวมีการกระจุกตัวแต่บริเวณเกาะ เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน ทำให้ผู้ประกอบการในเมืองสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องน้อย 2. แหล่งเงินทุนในพื้นที่มีจำกัดไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กสามารถกู้ได้วงเงินที่จำกัด 3. มีอัตราส่วนจำนวน SMEs ต่อสถาบันการเงินค่อนข้างสูง ทำให้สถาบันการเงินสามารถรองรับการบริการผู้ประกอบการในจังหวัดได้อย่างไม่ทั่วถึง 4. มีแนวโน้มขาดแคลนแรงงานในอนาคต โดยเฉพาะภาคการเกษตรและการประมง เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่ย้ายออกไปทำมาบอพื้นที่

ที่มา: จากการวิเคราะห์ของที่ปรึกษา

2.3.3.1 จุดแข็งของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ผู้ประกอบการภาคการค้าและภาคบริการในจังหวัดนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่มาใช้ในการประกอบธุรกิจ ทำให้ได้เปรียบในด้านการบริหารต้นทุนการผลิต และลดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง
2. ผู้ประกอบการ SME ในจังหวัด มีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัด เช่น ไข่เค็ม และผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่มีชื่อเสียงและได้รับความเชื่อมั่นจากตลาดทั้งในและต่างประเทศ

2.3.3.2 จุดอ่อนของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรในจังหวัดส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการแปรรูปเพียงขั้นต้น มีการแปรรูปขั้นสูงในระดับอุตสาหกรรมค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกัน ขาดความหลากหลาย ส่งผลให้ผู้บริโภคมีตัวเลือกในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์น้อย เช่น ขาดความคิดในการต่อยอดห่วงโซ่คุณค่า หรือ ขาดการผลิตสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีผนวกกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ผู้ประกอบการในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างไม่ทั่วถึง เนื่องจากไม่ได้ข้อมูลข่าวสารจากการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ
3. ผู้ประกอบการมีการพัฒนาช่องทางการจำหน่ายสินค้าผ่านทางออนไลน์ค่อนข้างน้อย โดยส่วนใหญ่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ่านทางหน้าร้านเป็นหลัก ส่งผลให้โอกาสในการขยายฐานลูกค้าไปจังหวัดอื่นๆ หรือต่างประเทศลดลง
4. ความเข้าใจในเรื่องการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดไม่ตรงกับเงื่อนไขที่ธนาคารกำหนด ทำให้การทำธุรกรรมทางการเงินและการขอกู้เงินกับธนาคารเป็นไปได้ยาก
5. ผู้ประกอบการบางส่วนขาดความเข้าใจในประโยชน์ของการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ และเห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการมีบทบาทค่อนข้างน้อยในการพัฒนา SME ในจังหวัด จึงทำให้มีการรวมกลุ่มกันในกลุ่มผู้ประกอบการบางประเภทของธุรกิจเท่านั้น เช่น กลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น
6. ผู้ประกอบการ SME ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของศูนย์บริการขนส่งและศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่ และเห็นว่าการใช้บริการศูนย์ดังกล่าวไม่มีส่วนช่วยในการลดต้นทุนในการขนส่ง เนื่องจากเห็นว่าการบริการมีความล่าช้า และไม่มั่นใจในคุณภาพ

2.3.3.3 โอกาสของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ตำแหน่งที่ตั้งของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจุดเชื่อมระหว่างภาคใต้ตอนบนและภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งส่งผลให้การเชื่อมโยงการคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวทั้งฝั่งอ่าวไทยและอันดามันเป็นไปได้สะดวกขึ้น
2. การคมนาคมขนส่งในพื้นที่ครอบคลุมทุกวิธีการ ทั้งการคมนาคมทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกและมีหลากหลายตัวเลือกในการเดินทางมาในจังหวัด
3. ในจังหวัดมีผู้ประกอบการภาคเอกชนรายใหญ่บางกลุ่มมีโครงการลงทุนในการจัดตั้งคลังสินค้า หรือกิจการบริการที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ขนส่งและกระจายสินค้า ส่งผลให้ผู้ประกอบการรายย่อยมีโอกาสได้รับประโยชน์จากการมีคลังสินค้าในพื้นที่
4. สถาบันอุดมศึกษาหลักในพื้นที่มีการบริการทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลผลิตทางการเกษตรบางประเภทได้ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน

2.3.3.4 อุปสรรคของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดมีการกระจุกตัวแค่บริเวณเกาะเป็นส่วนใหญ่ เช่น เกาะสมุย เกาะพะงัน เป็นต้น ทำให้ผู้ประกอบการในเมืองมีโอกาสในการสร้างรายได้จากท่องเที่ยวได้ค่อนข้างน้อย
2. แหล่งเงินทุนและสถาบันการเงินในพื้นที่มีการอนุมัติวงเงินไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กที่สามารถกู้เงินได้ในวงเงินที่จำกัด ส่งผลให้การเริ่มกิจการ หรือการขยายกิจการของผู้ประกอบการเป็นไปได้ค่อนข้างยาก
3. อัตราส่วนจำนวน SME ต่อสถาบันการเงินในจังหวัดค่อนข้างสูง ซึ่งหมายความว่ามีความหนาแน่นของการใช้บริการสถาบันการเงินอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง ส่งผลให้สถาบันการเงินสามารถรองรับการบริการผู้ประกอบการในจังหวัดได้อย่างไม่ทั่วถึง
4. จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มขาดแคลนแรงงานในอนาคต โดยเฉพาะแรงงานในภาคการเกษตร และภาคการประมง เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่ย้ายออกไปทำงานนอกพื้นที่ ในส่วนของแรงงานต่างด้าว ผู้ประกอบการก็ต้องเผชิญกับปัญหาการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

2.3.4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (PEST Analysis) ของการพัฒนา SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

นอกเหนือจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการพัฒนา SME ในจังหวัด ได้วิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาผู้ประกอบการ SME ในจังหวัด โดยรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์และสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ รวมทั้งข้อมูลและข่าวสารของสถานการณ์ในปัจจุบัน ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก สามารถแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ประเด็น ประกอบด้วย ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ โดยมีรายละเอียดจากการวิเคราะห์ ดังนี้

แผนภาพที่ 41 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

<p>ปัจจัยกายนโยบายและการเมือง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายสนับสนุนภาครัฐไม่ตรงต่อความต้องการของผู้ประกอบการ เช่น การปรับเปลี่ยนอัตราค่าธรรมเนียมขึ้นทะเบียนและต่ออายุใบอนุญาตรวมตัวถาวร 2. กฎหมายและระเบียบบารอฝ่ายราชการดำเนินการด้านธุรกิจของผู้ประกอบการในพื้นที่ เช่น การปรับเปลี่ยนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนและโยกย้ายรวมตัวถาวร 3. การดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดบางส่วนไม่ตรงกับสถานการณ์ความต้องการในปัจจุบัน เนื่องจากในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ะมีการจัดทำส่วนหน้า 2 ปี 4. นโยบายการรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT เปิดโอกาสทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และการขยายตัวของภาคบริการ 	<p>ปัจจัยทางเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การชะลอตัวของตลาดโลกและเศรษฐกิจไทย ส่งผลให้ผู้บริโภคมีกำลังซื้อลดน้อยลง 2. ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทไทย ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการส่งออก เนื่องจากก่อให้เกิดการผูกพันจากการจำหน่ายสินค้าในสกุลเงินอื่นๆ 3. การปรับเพิ่มอัตราค่าแรงขั้นต่ำ ส่งผลให้ผู้ประกอบการแบกรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้น ส่งผลต่อการลดจำนวนพนักงาน และจำนวนผู้ว่าจ้างที่เพิ่มขึ้น
<p>ปัจจัยทางสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คนรุ่นใหม่ออกไปทำงานนอกพื้นที่หรือในเมืองใหญ่ เนื่องจากโอกาสในการก้าวหน้าหรือประกอบกิจการในพื้นที่มีน้อย 2. ผู้ประกอบการในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในภาคการบริการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ทำให้ขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร ดังนั้น จึงจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาแทนที่ 3. แนวโน้มอัตราส่วนของผู้ประกอบการไทยในภาคการเป็นสมาชิกผู้สูงอายุส่งผลให้ขาดแคลนประชากรในวัยทำงานมากขึ้น 4. ผู้บริโภคในปัจจุบันหันมาบริโภคสินค้าผ่านช่องทาง Online มากขึ้น และข้อมูลบนสื่อ Online เป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภคใหม่เป็นจำนวนมาก 	<p>ปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการภาคการประมงในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนการบริการจากภาครัฐ สถานันการศึกษา และสถาบันวิจัยในด้านส่งเสริมการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ไม่มากเท่าที่ควร 2. ต้นทุนเครื่องจักร เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ ที่มีใช้การผลิต มีต้นทุนสูง ทำให้ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถแบกรับภาระต้นทุนและค่าดูแลรักษาที่เพิ่มขึ้นได้ 3. การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่

ที่มา: จากการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

2.3.4.1 ปัจจัยทางนโยบายและการเมืองที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. นโยบายสนับสนุนจากภาครัฐไม่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการในพื้นที่ เช่น นโยบายการปรับขึ้นค่าธรรมเนียมขึ้นทะเบียนและต่ออายุใบอนุญาตแรงงานต่างด้าว
2. กฎหมายและระเบียบบางอย่างโดยหน่วยงานภาครัฐกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SME ในพื้นที่ เช่น การปรับเปลี่ยนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนและโยกย้ายแรงงานต่างด้าว รวมถึงกฎระเบียบการขึ้นทะเบียนเรือ เป็นต้น
3. การดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดบางส่วนไม่ตรงกับสถานการณ์ความต้องการในปัจจุบัน เนื่องจากในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด จะมีการจัดทำล่วงหน้า 2 ปี นอกจากนี้ ขั้นตอนในการปรับเปลี่ยนรายละเอียดยังมีความซับซ้อน และต้องทำเรื่องไปสู่ส่วนกลาง ทำให้การปรับปรุงนโยบายให้ตรงกับสถานการณ์ปัจจุบันเป็นไปได้ยาก
4. นโยบายการรวมกลุ่มของประเทศอาเซียน และกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle (IMT-GT) ส่งผลต่อการเปิดโอกาสทางการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และการขยายตัวของภาคบริการในพื้นที่

2.3.4.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. สถานการณ์การชะลอตัวของตลาดโลก และเศรษฐกิจของประเทศไทย ส่งผลให้ผู้บริโภคกำลังซื้อลดลง และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์และบริการที่มีราคาถูกมาก่อนคุณภาพ
2. สถานการณ์ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของเงินบาทไทย ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ส่งออกและที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก เนื่องจากความผันผวนดังกล่าวก่อให้เกิดภาระผูกพันจากการจำหน่ายสินค้าในสกุลเงินอื่นๆ
3. การปรับเพิ่มอัตราค่าแรงขั้นต่ำจากนโยบายของรัฐบาล ส่งผลให้ผู้ประกอบการแบกรับภาระต้นทุนที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการบางรายต้องแก้ปัญหาโดยการลดจำนวนพนักงาน และกระทบต่อจำนวนผู้ว่าจ้างที่เพิ่มขึ้น

2.3.4.3 ปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. คนรุ่นใหม่ในจังหวัดนิยมย้ายออกไปทำงานนอกพื้นที่ หรือในเมืองใหญ่ เนื่องจากเห็นว่าโอกาสในการทำงานหรือการประกอบกิจการในพื้นที่มีน้อย ในขณะที่ สถานที่อื่นๆ มีอาชีพรองรับมากกว่า
2. แรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในภาคบริการ ทำให้แรงงานในภาคการเกษตรขาดแคลน ดังนั้นผู้ประกอบการบางรายต้องแก้ปัญหาโดยการจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาแทนที่
3. อัตราส่วนของประชากรไทยในอนาคต มีแนวโน้มจะเป็นสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลให้ขาดแคลนประชากรในวัยทำงานมากขึ้น อีกทั้ง ประชากรในวัยทำงานยังต้องแบกรับภาระที่สูงขึ้น
4. ผู้บริโภคในปัจจุบันหันมาบริโภคสินค้าผ่านทางช่องทางจัดการจำหน่ายออนไลน์มากขึ้น เนื่องจากมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น นอกจากนี้ ข้อมูลบนสื่อออนไลน์ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกซื้อสินค้าและบริการของคนรุ่นใหม่เป็นอย่างมาก

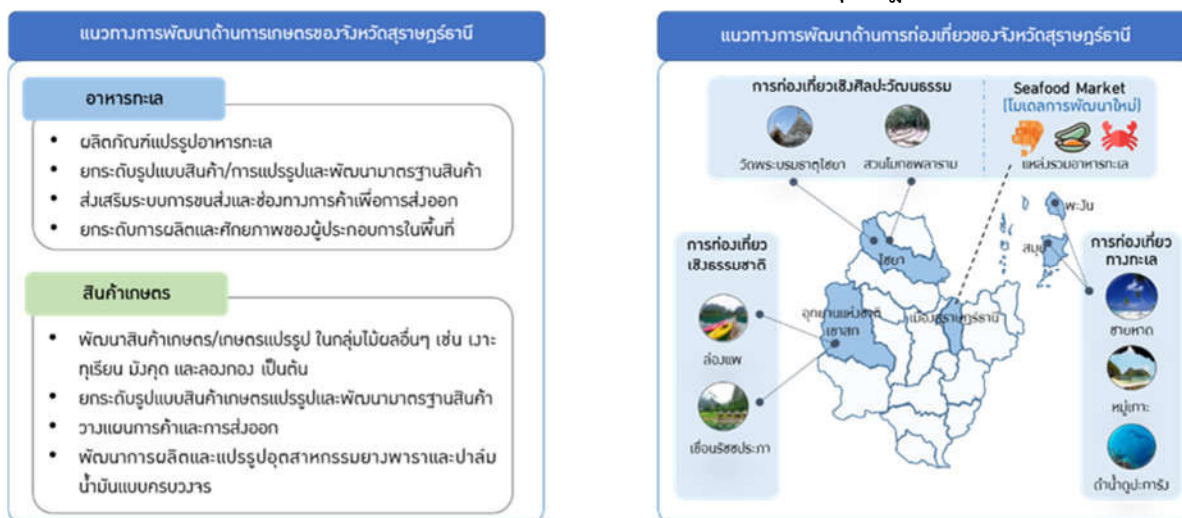
2.3.4.4 ปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่ส่งผลต่อผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ผู้ประกอบการภาคการประมงในพื้นที่ไม่ได้รับการสนับสนุนการบริการจากภาครัฐ สถาบันอุดมศึกษาหลัก และสถาบันวิจัยในด้านการส่งเสริมการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ มากเท่าที่ควร
2. ต้นทุนของเครื่องจักร เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการผลิต มีต้นทุนสูง ทำให้ผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถแบกรับภาระต้นทุนและค่าดูแลรักษาที่เพิ่มขึ้นได้
3. การใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ในการผลิตสินค้าส่วนใหญ่มักกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มผู้ประกอบการในเมืองใหญ่ จึงยังไม่เป็นที่นิยมสำหรับผู้ประกอบการในพื้นที่

2.3.5 แนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ SME สามารถสรุปแนวทางในการพัฒนาได้เป็น 2 แนวทางหลัก ประกอบด้วย การเกษตรแปรรูปครบวงจรและการยกระดับการท่องเที่ยวโดยวางเป้าหมายเชื่อมโยงสินค้าทางเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 42 แนวทางหลักในการพัฒนาพื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: สำนักงานจังหวัดสุราษฎร์ธานีและการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

2.3.5.1 แนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการสำรวจและสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ SME พบว่า ในจังหวัดมีแนวทางหลักในการพัฒนาด้านการเกษตร 2 ประเด็น คือ การพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลและการพัฒนาสินค้าเกษตร โดยแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. แนวทางในการพัฒนาด้านอาหารทะเล

จากการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการและการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ในจังหวัดมีแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป โดยการยกระดับรูปแบบผลิตภัณฑ์ และพัฒนากรรมวิธีการแปรรูปให้มีความทันสมัยเพื่อให้สามารถถดถันทุนในการผลิตมากขึ้น รวมถึงการพัฒนามาตรฐานรับรองสินค้าอาหารทะเลต่างๆ เช่น GMP (Good Manufacturing Practice), HACCP (Hazard Analysis and Critical Control Point) and IFS (International Food Standard) เป็นต้น นอกจากนี้ การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารทะเลยังรวมถึงการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการขนส่งและช่องทางการค้าเพื่อการส่งออกของผู้ประกอบการประมงให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพ และมีระยะเวลาในการขนส่งเร็วขึ้นเพื่อคงความสดของผลิตภัณฑ์ อีกทั้ง การพัฒนาผู้ประกอบการประมงโดยการยกระดับความสามารถในการผลิตและศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ก็เป็นอีกแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาด้านอาหารทะเล เช่น การส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลขั้นสูงหรือการแปรรูปขั้นอุตสาหกรรมได้

2. แนวทางในการพัฒนาสินค้าเกษตร

สำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรในพื้นที่ เน้นส่งเสริมการพัฒนาสินค้าและการเกษตรแปรรูปในแบบต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์จากผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด และลองกอง และผลิตภัณฑ์จากยางพาราและปาล์มน้ำมัน รวมถึงการยกระดับรูปแบบสินค้าเกษตรและบรรจุภัณฑ์ให้มีความทันสมัย สวยงาม และตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น และการส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ เพื่อการยอมรับในระดับสากล

นอกเหนือจากแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์แล้ว การวางแผนด้านการตลาดก็เป็นสิ่งสำคัญ โดยในพื้นที่จะให้ความสำคัญในการวางแผนการค้า การขยายกิจการ และการวางแผนเพื่อการส่งออก เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการภาคการเกษตรเป็นหลัก

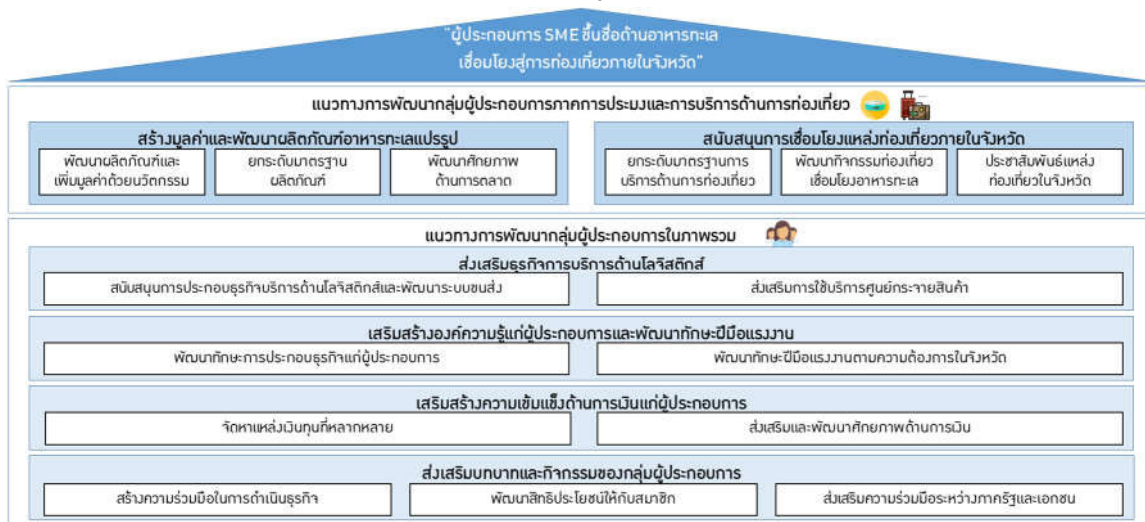
2.3.5.2 แนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นหนึ่งในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคใต้ตอนบน และให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยจากการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแนวทางสำคัญในการพัฒนาจังหวัด ซึ่งในจังหวัดเองมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายและสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้หลายรูปแบบ ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เช่น วัดบรมธาตุไชยา สวนโมกขพลาราม แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น เขื่อนรัชชประภา และแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น ชายหาด และหมู่เกาะต่างๆ นอกจากนี้ จังหวัดสุราษฎร์ธานียังเป็นจุดหมายปลายทางสำคัญของนักท่องเที่ยวในการมารับประทานอาหารทะเล ซึ่งการส่งเสริมและพัฒนาตลาดอาหารทะเล (Seafood Market) หรือแหล่งรวมสถานที่จัดจำหน่ายอาหารทะเลเป็นนโยบายใหม่ในการพัฒนาการท่องเที่ยว

2.4 ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริม SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้ประกอบการและแนวทางการพัฒนา SME ในพื้นที่ พบว่า ในพื้นที่ที่ควรมีการพัฒนาอย่างมีเป้าหมายและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้วิสัยทัศน์ “ผู้ประกอบการ SME ขึ้นชื่อด้านอาหารทะเล เชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวภายในจังหวัด” ทั้งนี้ จากวิสัยทัศน์ดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางการพัฒนาเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาผู้ประกอบการ SME และแผนปฏิบัติการส่งเสริม SME โดยในแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 43 ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาผู้ประกอบการของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่มา: จากการวิเคราะห์ของทีปรึกษา

2.4.1 ยุทธศาสตร์การส่งเสริม SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากวิสัยทัศน์และเป้าหมายข้างต้น ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อการส่งเสริมผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

2.4.1.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด/อาหารทะเลแปรรูป

ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารทะเล โดยเน้นความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา/สถาบันวิจัยในพื้นที่ และหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) **พัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่าด้วยนวัตกรรม** สนับสนุนการศึกษา วิจัยและนำเสนอ นวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีส่วนช่วยในการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด/แปรรูป
- 2) **ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์** ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคการประมงยกระดับผลิตภัณฑ์โดยการสร้างมาตรฐานรับรองระดับสากล

- 3) **พัฒนาศักยภาพด้านการตลาด** ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคการประมงขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ่านสื่อออนไลน์

2.4.1.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด

สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในแหล่งท่องเที่ยวในเมืองมากขึ้น โดยการส่งเสริมการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวจากเกาะ เชื้อน และในเมือง ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) **พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวและเชื่อมโยงอาหารทะเล** นำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ๆ และเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการประมง และร้านอาหารทะเล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 2) **ยกระดับมาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยว** เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น โดยการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งการยกระดับมาตรฐานโรงแรมและที่พัก และการจัดทำฐานข้อมูลโรงแรมที่มีมาตรฐาน
- 3) **ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด** ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างกระจาย ทั้งเกาะ เชื้อน และในเมืองอย่างสร้างสรรค์

2.4.1.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมธุรกิจบริการด้านโลจิสติกส์

พัฒนาประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้กับการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่ รวมถึงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่ทำให้การขนส่งสะดวกและรวดเร็วขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) **สนับสนุนการประกอบธุรกิจบริการด้านโลจิสติกส์และพัฒนาระบบขนส่ง** ศึกษาวิธีการใหม่ๆ ในการขนส่งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและรวดเร็วขึ้น
- 2) **ส่งเสริมการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า** สร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า

2.4.1.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

พัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจให้ผู้ประกอบการดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่งเสริมทักษะแรงงานในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) **พัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจแก่ผู้ประกอบการ** ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในพื้นที่มีทักษะและความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และทักษะการทำบัญชี
- 2) **พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามความต้องการในจังหวัด** ส่งเสริมและพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านการบริการด้านการโรงแรม เช่น ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของแรงงานต่างด้าว

2.4.1.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ

ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการบริหารจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงขั้นตอนการดำเนินการ
กู้เงินต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) จัดหาแหล่งเงินทุนที่หลากหลาย รวมถึงการประชาสัมพันธ์ขั้นตอนและเอกสารที่ต้องใช้
ในการขอกู้เงิน
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเงิน ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถบริหาร
จัดการด้านการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.1.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมบทบาทและกิจกรรมของกลุ่มผู้ประกอบการ

ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่อย่างหลากหลาย รวมถึงการพัฒนาสิทธิประโยชน์ให้กับ
กลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) สร้างความร่วมมือในการดำเนินธุรกิจ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการตระหนักถึง
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ และสนับสนุนการรวมกลุ่มในกลุ่ม
ธุรกิจที่หลากหลาย
- 2) พัฒนาสิทธิประโยชน์ให้กับสมาชิก ร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือ และ
สิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้กับกลุ่มสมาชิก
- 3) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ยกกระดับความร่วมมือระหว่างภาครัฐ
และภาคเอกชน และการดำเนินการในทิศทางเดียวกัน

2.4.2 แผนปฏิบัติการส่งเสริม SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากกรอบประเด็นยุทธศาสตร์ข้างต้นในแต่ละประเด็น ประกอบด้วยแผนปฏิบัติการส่งเสริม SME ในประเด็น
นั้นๆ ซึ่งมีกลยุทธ์แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความต้องการพัฒนาในพื้นที่ โดยระบุถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งมี
รายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.4.2.1 แผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด/อาหารทะเลแปรรูป ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่าด้วยนวัตกรรม โดยมีแนวทางการพัฒนา 2 โครงการ ดังนี้

- 1.1 โครงการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมในการแปรรูปอาหารทะเล
- รายละเอียดเบื้องต้น:** สนับสนุนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปอาหารทะเล เพื่อยืดอายุในการรับประทานโดยปราศจากสารกันบูด รวมถึงรวบรวมองค์ความรู้การแปรรูปอาหารทะเล ไม่ว่าจะเป็นการเก็บรักษา การแปรรูป และการขนส่ง รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ที่สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าอาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป พร้อมทั้งเผยแพร่ให้กับผู้ประกอบการประมง เพื่อนำแนวคิดไปต่อยอดในการผลิตต่อไป
- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:** พัฒนาการจังหวัด, พาณิชยจังหวัด, สถาบันวิจัย/สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 1.2 โครงการสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารทะเลประจำจังหวัด (Seafood Champion) โดยใช้เทคโนโลยีผนวกกับภูมิปัญญาพื้นบ้านในการต่อยอดผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ในพื้นที่
- รายละเอียดเบื้องต้น:** คัดเลือกผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่มีศักยภาพของจังหวัด เช่น กุ้ง และปู เป็นต้น จากนั้น สร้างความร่วมมือกับสถาบันวิจัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปชนิดใหม่จากผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่มีศักยภาพภายในจังหวัด เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่สามารถยืดอายุการเก็บรักษาให้สดได้นานขึ้น โดยปราศจากสารกันบูด หรือ ฟอรัมาลิน
- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:** พัฒนาการจังหวัด, พาณิชยจังหวัด, สถาบันวิจัย/ สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประจำจังหวัด
- 1.3 โครงการสนับสนุนผู้ประกอบการให้ตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์
- รายละเอียดเบื้องต้น:** ประชาสัมพันธ์ และคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเข้าร่วมโครงการคูปอง OSMEP Voucher ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของจังหวัด โดยการนำ OSMEP Voucher ไปใช้บริการตรวจวิเคราะห์มาตรฐานผลิตภัณฑ์กับบริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด หรือ Central Lab Thai
- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:** อุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ โดยมีแนวทางการพัฒนา 4 โครงการ ดังนี้

2.1 โครงการอบรมเกี่ยวกับพื้นฐานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป รวมถึงขั้นตอนที่จำเป็นในการขอรับรองมาตรฐานสินค้าในการผลิตและจัดจำหน่าย

รายละเอียดเบื้องต้น: ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการประมงตระหนักถึงความสำคัญของมาตรฐานการแปรรูปอาหารทะเล รวมถึงขั้นตอนที่จำเป็นในการขอรับรองมาตรฐานสินค้าในการผลิตและจัดจำหน่ายภายในประเทศ เช่น มาตรฐาน Q, มาตรฐาน GAP, มาตรฐาน GMP เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นจากผู้บริโภคและตลาด

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: เกษตรจังหวัด

2.2 โครงการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเพื่อการส่งออก

รายละเอียดเบื้องต้น: ส่งเสริมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานอาหารทะเลแปรรูป เช่น มาตรฐานการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปแช่แข็งไปยังประเทศต่างๆ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: เกษตรจังหวัด

2.3 โครงการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีคุณภาพมาตรฐาน และมีความทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบัน

รายละเอียดเบื้องต้น: ส่งเสริมการปรับปรุงรูปแบบของบรรจุภัณฑ์ให้มีความทันสมัย ดึงดูดผู้บริโภค และสามารถรักษาคุณภาพของสินค้าได้ยาวนานและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมีภาพลักษณ์ที่ดี และตรงกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าในตลาดต่างๆ เช่น รูปทรง ความพร้อมใช้งาน เป็นต้น อีกทั้ง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาดกับผลิตภัณฑ์อื่นๆ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชย์จังหวัด, อุตสาหกรรมจังหวัด, สถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.4 โครงการส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (Branding) ประจำจังหวัด เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่มีศักยภาพในพื้นที่

รายละเอียดเบื้องต้น: ส่งเสริมการสร้างแบรนด์จากผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ให้กับผู้บริโภค โดยการคัดเลือกจากผู้ประกอบการประมงที่มีศักยภาพในจังหวัด

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชย์จังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3. พัฒนาศักยภาพด้านการตลาด โดยมีแนวทางการพัฒนา 2 โครงการ ดังนี้

3.1 โครงการอบรมการจัดทำช่องทางทางการจัดจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์

รายละเอียดเบื้องต้น: การพัฒนาผู้ประกอบการให้หันมาใช้สื่อออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทางเลือกในการซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค รวมถึงการสร้างฐานลูกค้ากลุ่มใหม่เพิ่มเติม พร้อมทั้งวิเคราะห์และศึกษาพฤติกรรมกลุ่มลูกค้าของผลิตภัณฑ์เพื่อเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคและสามารถพัฒนาแนวทางการทำการตลาดที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พัฒนาการจังหวัด, พาณิชย์จังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.2 โครงการจัดตั้งหรือพัฒนาพื้นที่สำหรับจัดจำหน่ายอาหารทะเลและอาหารทะเลแปรรูปในพื้นที่

รายละเอียดเบื้องต้น: รวบรวมผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูปที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อจัดหาสถานที่จัดจำหน่ายในสถานที่เดียวกัน หรือการจัดตั้งเป็น Seafood Market เพื่อเพิ่มเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นได้

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พัฒนาการจังหวัด, พาณิชย์จังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.3 โครงการรวบรวมข้อมูล (Digital Content) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารทะเลของจังหวัดผ่านสื่อออนไลน์

รายละเอียดเบื้องต้น: การจัดทำสื่อออนไลน์เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เด่น หรือของดีประจำเดือนภายในพื้นที่ ซึ่งควรมีการหมุนเวียนการโปรโมทสินค้าใหม่ๆ อย่างสม่ำเสมอ เช่น ผ่านเว็บไซต์ของพาณิชย์จังหวัด โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีควรมีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปมากขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชย์จังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.4.2.2 แผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุนการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวและเชื่อมโยงอาหารทะเล โดยมีแนวทางการพัฒนา 2 โครงการ ดังนี้

1.1 โครงการส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงภายในจังหวัด

รายละเอียดเบื้องต้น: พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านของรูปแบบ เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร และความหลากหลายในเชิงของระยะเวลาการพำนัก เช่น เส้นทางท่องเที่ยว One Day Trip, 3 วัน หรือมากกว่า โดยเน้นให้มีการกระจายการเดินทางไปยังพื้นที่หลากหลายอำเภอภายในจังหวัด ทั้งบริเวณในตัวเมือง เกาะ และเขื่อน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประจำจังหวัด

1.2 โครงการยกระดับมาตรฐานเทศกาลอาหารทะเล (Seafood Festival)

รายละเอียดเบื้องต้น: ยกระดับมาตรฐานการจัดงานเทศกาลอาหารทะเลสดและอาหารแปรรูปในพื้นที่ รวมถึงการประชาสัมพันธ์งานผ่านสื่อออนไลน์ เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามามากขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชย์จังหวัด, เกษตรจังหวัด, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ยกระดับมาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยว โดยมีแนวทางการพัฒนา 3 โครงการ ดังนี้

2.1 โครงการจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานด้านโรงแรมและที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

รายละเอียดเบื้องต้น: ให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานด้านการบริการและมาตรฐานโรงแรมและที่พัก เช่น การอบรมพนักงานโรงแรม ทักษะด้านการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ การให้ข้อมูลทั่วไปและแหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานห้องพัก เป็นต้น พร้อมนำเสนอองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เช่น การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและการบำบัดน้ำเสีย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวงมหาดไทย

2.2 โครงการยกระดับมาตรฐานด้านโรงแรมและที่พักสำหรับรองรับการจัดประชุมขนาดใหญ่

รายละเอียดเบื้องต้น: คัดเลือกโรงแรม และที่พักที่มีศักยภาพและมาตรฐานในการรองรับการจัดประชุมขนาดใหญ่ เพื่อการเป็นศูนย์กลางประชุมในระดับภูมิภาคของภาคใต้ตอนบน พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการอย่างมืออาชีพ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: กระทรวงมหาดไทย, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

2.3 โครงการจัดทำระบบฐานข้อมูล (Data Base) โรงแรมที่ได้รับมาตรฐานในจังหวัด

รายละเอียดเบื้องต้น: จัดทำฐานข้อมูลโรงแรมที่ขึ้นทะเบียนโรงแรมอย่างถูกต้อง มีมาตรฐาน พร้อมทั้งเผยแพร่ให้ข้อมูลเบื้องต้นด้านราคา ขนาดห้อง ทำเลที่ตั้ง แก่ นักท่องเที่ยวให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก โดยการต่อยอดจาก ฐานข้อมูลเดิมของกระทรวงมหาดไทย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: กระทรวงมหาดไทย, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

3. ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด โดยมีแนวทางการพัฒนา 3 โครงการ ดังนี้

3.1 โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์กิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดผ่านสื่อออนไลน์

รายละเอียดเบื้องต้น: จัดทำสื่อมัลติมีเดียบนช่องทางออนไลน์ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการตลาดทั้งบนเกาะและในเมือง เช่น การส่งเสริมการถ่ายทำสารคดีท่องเที่ยวในพื้นที่ เป็นต้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

3.2 โครงการจัดทำ Application สำหรับบริการนักท่องเที่ยวแบบครบวงจร

รายละเอียดเบื้องต้น: จัดทำ Application ออนไลน์ เพื่อให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทั่วไป และการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในกรณีฉุกเฉินต่างๆ เช่น หลงทาง โดยควรมีการจัดทำในหลายภาษา เช่น ไทย อังกฤษ จีน เพื่อการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

3.1 โครงการพัฒนาสินค้าที่ระลึกประจำจังหวัด

รายละเอียดเบื้องต้น: คัดเลือกสินค้าที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด (Product Champion) หรือเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดมาพัฒนาเป็นสินค้าที่ระลึกประจำจังหวัด เช่น พวงกุญแจหอยนางรม เสื้อรูปอาหารทะเล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, พาณิชยจังหวัด, พัฒนาการจังหวัด, พาณิชยจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.4.2.3 แผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมธุรกิจการบริการด้านโลจิสติกส์ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. **สนับสนุนการประกอบธุรกิจด้านโลจิสติกส์และพัฒนาระบบขนส่ง โดยมีแนวทางการพัฒนา 3 โครงการ ดังนี้**

1.1 **โครงการพัฒนาการขนส่งผลิตภัณฑ์อาหารทะเลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และคงความสดใหม่**

รายละเอียดเบื้องต้น: สนับสนุนการพัฒนาการขนส่งผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ใน 2 ประเด็น ประกอบด้วย การพัฒนารูปแบบในการขนส่งผลิตภัณฑ์อาหารทะเลให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านเวลาและทรัพยากร เช่น การพัฒนาระบบห้องเย็น การพัฒนาภาชนะที่ใช้บรรจุในการขนส่ง เป็นต้น ประเด็นที่ 2 คือ การพัฒนาเรื่องการวางแผนเส้นทางในการขนส่งผลิตภัณฑ์ เนื่องจาก การคมนาคมในพื้นที่ค่อนข้างติดขัดในบางเวลา อาจส่งผลต่อความสดใหม่ของผลิตภัณฑ์ จึงควรมีการวางแผนเส้นทางอย่างรอบคอบ เพื่อประหยัดทรัพยากรน้ำมัน และลดระยะเวลาในการขนส่ง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชยจังหวัด, คมนาคมและการขนส่งจังหวัด, ประมงจังหวัด, สถาบันการศึกษา/สถาบันวิจัยในพื้นที่

1.2 **โครงการจัดอบรมผู้ประกอบการในพื้นที่เกี่ยวกับมาตรฐานการขนส่งผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะผู้ประกอบการอาหารทะเล**

รายละเอียดเบื้องต้น: ศึกษาและนำเสนอแนวทางการขนส่งที่ช่วยในการลดต้นทุนการขนส่ง รวมถึงมาตรฐานการขนส่งสินค้าต่างๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะอาหารทะเลสด/แปรรูป

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชยจังหวัด

1.3 **โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคม เพื่อการขนส่งที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น**

รายละเอียดเบื้องต้น: พัฒนาระบบและเส้นทางคมนาคมภายในจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้า เช่น การจัดตั้งรถประจำทางในเส้นทาง สนามบิน-เขื่อนรัชชประภา, เขื่อนรัชชประภา-เกาะสมุย เป็นต้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชยจังหวัด, คมนาคมและการขนส่งจังหวัด

2. ส่งเสริมการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้า โดยมีแนวทางการพัฒนา 2 โครงการ ดังนี้

2.1 โครงการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอาหารทะเลใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่

รายละเอียดเบื้องต้น: เน้นส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรับรู้และเข้าใจประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่ และเพื่อลดจำนวนพ่อค้าคนกลางที่อาจเป็นสาเหตุให้ชาวประมงมีรายได้ลดลง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชยจังหวัด

2.2 โครงการยกระดับมาตรฐานศูนย์กระจายสินค้าของพื้นที่ภาคใต้ตอนบน

รายละเอียดเบื้องต้น: พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าให้มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น สามารถตรวจสอบได้ว่าสินค้าเดินทางไปถึงจุดไหน (Tracking)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชยจังหวัด

2.4.2.4 แผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจแก่ผู้ประกอบการ โดยมีแนวทางในการพัฒนา 4 โครงการ ดังนี้

1.1 โครงการที่เลี้ยงธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการใหม่

รายละเอียดเบื้องต้น: คัดเลือกผู้ประกอบการใหม่ เพื่อเข้าร่วมโครงการที่เลี้ยงธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจตลอด value chain ทั้งด้านการวิจัยพัฒนาสินค้า การบริหารจัดการกระบวนการผลิต การขนส่ง การศึกษาและกระจายสินค้าเข้าสู่ตลาด รวมถึงการบริหารจัดการด้านการเงิน เพื่อให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สภาอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.2 โครงการจัดอบรมการบริหารกิจการและการขยายกิจการอย่างไม่มีหนี้สินให้แก่ผู้ประกอบการที่สนใจ

รายละเอียดเบื้องต้น: เน้นกลุ่มผู้ประกอบการที่ต้องการขยายกิจการแต่ติดปัญหาเรื่องการขาดความเข้าใจในการบริหารจัดการงบประมาณ และไม่กล้าขยายกิจการ โดยเป็นพี่เลี้ยง (Mentor) ตั้งแต่เริ่มกู้เงินและให้คำปรึกษาการวางแผนผ่อนเงินเป็นงวดๆ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชยจังหวัด, สถาบันการเงินในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3 โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการภาคการเกษตร/ ประมงในการขึ้นทะเบียน SME

รายละเอียดเบื้องต้น: ให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรเข้าใจถึงการเป็นผู้ประกอบการ SME รวมถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อให้มีผู้ประกอบการ SME ในภาคการเกษตรมากขึ้น โดยเริ่มต้นจากการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน พร้อมทั้ง ให้ความรู้ด้านการวางแผนด้านการจัดการต้นทุนการผลิต และพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า โดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง รวมถึงการต่อยอดผลิตภัณฑ์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: แรงงานจังหวัด, เกษตรจังหวัด, พาณิชย์จังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.4 โครงการยกระดับผู้ประกอบการรายย่อยสู่การเป็นนิติบุคคล

รายละเอียดเบื้องต้น: สร้างเสริมความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการ SME รายย่อยให้จดทะเบียนนิติบุคคลมากขึ้น ทั้งด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี และการสนับสนุนทางการเงิน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: พาณิชย์จังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามความต้องการในจังหวัด โดยมีแนวทางในการพัฒนา 3 โครงการ ดังนี้

2.1 โครงการจัดหลักสูตรฝึกอบรมแรงงานที่มีความถนัดเฉพาะทาง

รายละเอียดเบื้องต้น: เน้นการฝึกทักษะฝีมือเฉพาะด้านในกลุ่มแรงงานประมง สวนยาง และกลุ่มบริการด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัด

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: เกษตรจังหวัด, แรงงานจังหวัด, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.2 โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

รายละเอียดเบื้องต้น: นำเสนอ และประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการเตรียมเอกสารขอขึ้นทะเบียนใบอนุญาต การต่ออายุทะเบียน ตลอดจนการเปลี่ยนงานของแรงงานต่างด้าว รวมถึงการแนะนำการปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: เกษตรจังหวัด, แรงงานจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.3 โครงการจัดหลักสูตรอบรมภาษาต่างประเทศให้กับแรงงานในพื้นที่

- รายละเอียดเบื้องต้น:** ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของแรงงานในพื้นที่ เพื่อรองรับการบริการนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น โดยเน้นภาษาที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้สื่อสาร เช่น ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ
- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:** สำนักงานแรงงานจังหวัด, สถาบันการศึกษาในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.4.2.5 แผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. จัดหาแหล่งเงินทุนที่หลากหลาย โดยมีแนวทางในการพัฒนา 2 โครงการ ดังนี้

1.1 โครงการจัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำให้แก่ผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาทางการเงินในการเริ่มต้นกิจการ หมุนเวียนทางธุรกิจ หรือต้องการเงินกู้เพื่อขยายกิจการ

- รายละเอียดเบื้องต้น:** สสว. สร้างความร่วมมือกับสถาบันการเงิน เพื่อสนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้แก่ผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการจะต้องขึ้นทะเบียน SME กับทาง สสว. และให้ สสว. ทำหน้าที่เป็นผู้ให้การรับรอง โดยคัดกรองจากข้อกำหนดหรือเกณฑ์ต่างๆ ตามที่ สสว. กำหนด
- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:** สถาบันการเงินในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.2 โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องแหล่งเงินทุนทางเลือกให้แก่กลุ่มผู้ประกอบการรุ่นใหม่หรือผู้ประกอบการที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินต่างๆ

- รายละเอียดเบื้องต้น:** ประชาสัมพันธ์แหล่งเงินทุนทางเลือกที่มีในปัจจุบัน ให้กับกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ โดยเฉพาะผู้ประกอบการด้านการประมง พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทางเลือกดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการ
- หน่วยงานที่รับผิดชอบ:** สถาบันการเงินในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเงิน โดยมีแนวทางในการพัฒนา 2 โครงการ ดังนี้

2.1 โครงการอบรมด้านการวางแผนทางการเงินจากสถาบันการเงินในพื้นที่ สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการ

รายละเอียดเบื้องต้น: สร้างความเข้าใจในเรื่องของการกู้ยืมเงิน/เงื่อนไขและรูปแบบของเงินกู้/สินเชื่อบริการต่างๆ พร้อมทั้งอบรมขั้นตอน แนวคิด วิธีการวางแผนการเงินให้แก่ผู้ประกอบการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สถาบันการเงินในพื้นที่, สถาบันการศึกษาในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.2 โครงการจัดการประเมินศักยภาพทางการเงินของผู้ประกอบการ และบริการที่เลี้ยง/ที่ปรึกษาทางการเงินแก่ผู้ประกอบการ

รายละเอียดเบื้องต้น: คัดเลือกกลุ่มผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาทางการเงิน แต่ยังมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ เพื่อเข้าร่วมโครงการ โดยให้สถาบันการเงินในจังหวัดเป็นที่เลี้ยงในการวางแผน และการบริหารจัดการทางการเงินให้กับผู้ประกอบการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สถาบันการเงินในพื้นที่, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.4.2.6 แผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ที่ 6 ส่งเสริมบทบาทและกิจกรรมของกลุ่มผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. สร้างความร่วมมือในการดำเนินธุรกิจ โดยมีแนวทางในการพัฒนา 2 โครงการ ดังนี้

1.1 ประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ในการรวมกลุ่มทางธุรกิจ

รายละเอียดเบื้องต้น: ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในจังหวัดตระหนักถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ และเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับกลุ่มผู้ประกอบการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: หอการค้าจังหวัด, สภาอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.2 สนับสนุนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการที่มีความหลากหลายของประเภทธุรกิจ

รายละเอียดเบื้องต้น: สนับสนุนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการที่อยู่ทั้งในห่วงโซ่ธุรกิจเดียวกัน เพื่อลดจำนวนพ่อค้าคนกลาง และลดขั้นตอนในการจัดจำหน่าย รวมถึงเพื่อกระจายรายได้ให้กับผู้ประกอบการขั้นต้น และการรวมกลุ่มที่มี

ความหลากหลายของประเภทธุรกิจ เพื่อเปิดโอกาสในการสร้าง
ความร่วมมือ และเชื่อมโยงธุรกิจในพื้นที่

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: หอการค้าจังหวัด, สมาอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

2. พัฒนาศีลธรรมประโยชน์ให้กับสมาชิก โดยมีแนวทางในการพัฒนา 1 โครงการ ดังนี้

2.1 รับฟังความต้องการและพัฒนาศีลธรรมประโยชน์ให้กับสมาชิกแต่ละกลุ่ม

รายละเอียดเบื้องต้น: จัดการประชุมเพื่อติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินธุรกิจแต่ละ
ประเภทในจังหวัด และร่วมกันหาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือ และ
สิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้กับสมาชิกในกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นสิทธิประโยชน์
ด้านการค้า ระหว่างสมาชิกในจังหวัด/จังหวัดอื่นๆ หรือสิทธิประโยชน์
ด้านการเงิน จากความร่วมมือกับธนาคารต่างๆ เป็นต้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: หอการค้าจังหวัด, สมาอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

3. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา 1 โครงการ ดังนี้

3.1 พัฒนากลไกการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน

รายละเอียดเบื้องต้น: พัฒนาช่องทางการติดต่อ และการสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่ม
ผู้ประกอบการภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ เพื่อสร้างความเข้าใจ
ในการพัฒนาจังหวัดในทิศทางเดียวกัน และร่วมมือกันแก้ไขปัญหา
ที่เกิดขึ้นภายในจังหวัดได้อย่างรวดเร็วขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: หอการค้าจังหวัด, สมาอุตสาหกรรมจังหวัด, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

2.4.3 โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการที่ได้กล่าวถึงข้างต้น สามารถสรุปเป็นโครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการ
อย่างเร่งด่วนในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SME ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. **พัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่าด้วยนวัตกรรม** จากการสำรวจสถานการณ์ผู้ประกอบการ
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ในพื้นที่เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปขั้นต้นเท่านั้น และ
ยังขาดผลิตภัณฑ์ที่เป็นจุดเด่น เช่น ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากอาหารทะเลสด ยังไม่หลากหลายมากนัก
ดังนั้น จึงควรส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามแนวทางเบื้องต้นทั้ง 2 แนวทาง ดังนี้

- 1.1 สนับสนุนงานวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมในการแปรรูปอาหารทะเล เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีถือว่ามีจุดแข็งและโอกาสในด้านของอาหารทะเลสด ดังนั้น การสนับสนุนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปอาหารทะเล เพื่อยืดอายุในการรับประทานโดยปราศจากสารกันบูด รวมถึงรวบรวมองค์ความรู้การแปรรูปอาหารทะเล ไม่ว่าจะเป็นการเก็บรักษา การแปรรูป และการขนส่ง รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ จึงถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาผู้ประกอบการภายในพื้นที่
- 1.2 พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารทะเลประจำจังหวัด (Seafood Champion) จากการคัดเลือกผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่มีศักยภาพของจังหวัด เช่น กุ้ง และปู เป็นต้น จากนั้น สร้างความร่วมมือกับสถาบันวิจัยหรือสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปชนิดใหม่ เช่น ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่สามารถยืดอายุการเก็บรักษาให้สดได้นานขึ้น โดยปราศจากสารกันบูด หรือ พอร์มาลีน เพื่อต่อยอดในการส่งออกไปยังพื้นที่อื่นๆ หรือ ส่งออกไปยังต่างประเทศต่อไป
2. พัฒนาศักยภาพด้านการตลาด ผู้ประกอบการภาคการประมงควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้ช่องทางการค้าขายแบบออนไลน์มากยิ่งขึ้น เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านความสดใหม่ของอาหารทะเล ดังนั้นการสั่งซื้อหรือจองอาหารทะเลล่วงหน้า จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งเป็นการขยายตลาดอาหารทะเลทั้งในและต่างประเทศอีกด้วย โดยการพัฒนาดังกล่าวประกอบไปด้วย 2 แนวทาง ดังนี้
  - 2.1 จัดทำช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์ โดยเน้นการพัฒนาผู้ประกอบการให้หันมาใช้สื่อออนไลน์ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทางเลือกในการซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค รวมถึงการสร้างฐานลูกค้ากลุ่มใหม่เพิ่มเติม พร้อมทั้งวิเคราะห์และศึกษาพฤติกรรมกลุ่มลูกค้าของผลิตภัณฑ์ เพื่อเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคและสามารถพัฒนาแนวทางการทำการตลาดที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค
  - 2.2 จัดตั้งหรือพัฒนาพื้นที่สำหรับจัดจำหน่ายอาหารทะเลและอาหารทะเลแปรรูปในพื้นที่ สนับสนุนการรวบรวมผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูปที่มีศักยภาพในพื้นที่ และนำมาจัดจำหน่ายในสถานที่เดียวกัน หรือการจัดตั้งเป็น Seafood Market เพื่อเพิ่มเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นได้
3. พัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชื่อมโยง จังหวัดสุราษฎร์ธานีถือว่าเป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงในด้านการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักใช้เวลาตามหมู่เกาะ เช่น เกาะสมุย มากกว่าท่องเที่ยวในตัวเมือง ดังนั้นการนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ๆ และ

เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการประมง และร้านอาหารทะเล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้เวลาในตัวเมืองเพิ่มมากขึ้นจึงถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนา โดยมีแนวทางในการพัฒนาดังกล่าวประกอบไปด้วยแนวทาง 2 แนวทาง ดังนี้

- 3.1 ส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงภายในจังหวัด พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวภายในจังหวัดที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านของรูปแบบ เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และเส้นทางท่องเที่ยวเชิงเกษตร และความหลากหลายในเชิงของระยะเวลาการพำนัก เช่น เส้นทางท่องเที่ยว One Day Trip, 3 วัน หรือมากกว่า โดยเน้นให้มีการกระจายการเดินทางไปยังพื้นที่หลากหลายอำเภอภายในจังหวัด ทั้งบริเวณในตัวเมือง เกาะ และเขื่อน
- 3.2 ยกกระดับมาตรฐานเทศกาลอาหารทะเล (Seafood Festival) ยกกระดับมาตรฐานจัดงานเทศกาลอาหารทะเลสดและอาหารแปรรูปในพื้นที่ รวมถึงการประชาสัมพันธ์งานผ่านสื่อออนไลน์ เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาและใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น

ภาคผนวก การจัดลำดับของเมืองในรายภาค ปี พ.ศ. 2600

จากการศึกษาข้อมูลการจัดลำดับของเมืองในรายภาค ปี พ.ศ. 2600 ของกรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้มีการจัดลำดับเมืองสำคัญของประเทศไทยไว้ 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังตาราง

ตารางภาคผนวก 1 การจัดลำดับเมืองจำแนกรายภูมิภาค

ลำดับเมือง	กทม. และ ปริมณฑล	กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้
ลำดับเมืองที่ 1 (*หมายเหตุ: เมืองศูนย์กลาง ภูมิภาค)	-นครปฐม	-สระบุรี -หัวหิน -ราชบุรี	-พัทธยา -ชลบุรี -ฉะเชิงเทรา -ระยอง	-เชียงใหม่* -พิษณุโลก -เชียงราย -นครสวรรค์	-นครราชสีมา* -ขอนแก่น* -อุดรธานี -อุบลราชธานี -มุกดาหาร	-หาดใหญ่* -ภูเก็ต* -สุราษฎร์ธานี -นครศรีธรรมราช -สงขลา -ปัตตานี
ลำดับเมืองที่ 2	-นนทบุรี -คลองหลวง -ปากเกร็ด -สมุทรปราการ -สมุทรสาคร -รังสิต -ท่าโขลง -สามพราน -บางปู -ปทุมธานี -บางเสาธง	-นครศรีอยุธยา -ลพบุรี -ชะอำ -สุพรรณบุรี -กาญจนบุรี -เพชรบุรี -สมุทรสงคราม	-แหลมฉบัง -มาบตาพุด -ตราด -นครนายก -ปราจีนบุรี -จันทบุรี -บ้านฉาง -เจ้าพระยาสุร- ศักดิ์ (อ่าวอุดม) -อรัญประเทศ	-ลำปาง -สุโขทัยธานี -อุดรดิตถ์ -แม่ฮ่องสอน -อุทัยธานี -เพชรบูรณ์ -แม่สอด -พะเยา -ตาก -ลำพูน -แม่สาย	-หนองคาย -สกลนคร -มหาสารคาม -นครพนม -บุรีรัมย์ -สุรินทร์ -ร้อยเอ็ด -เลย -ปากช่อง	-เกาะสมุย -ตรัง -ยะลา -นราธิวาส -ระนอง -ป่าตอง -กระบี่ -พังงา -ชุมพร -สุโขทัย -ป่าดงเบงกาลี
ลำดับเมืองที่ 3	-ลำโพงเหนือ -บางพลี -อ้อมน้อย -ธัญบุรี -บางเมือง -ลำโพงใต้ -บางบัวทอง -อ้อมใหญ่ -ลาดหลุม -ด่านสำโรง -พระประแดง -คูคต -ศาลายา -กำแพงแสน	-ประจวบคีรีขันธ์ -อ่างทอง -ชัยนาท -อโยธยา -สิงห์บุรี -พระพุทธบาท -หนองแค -สองพี่น้อง -อินทร์บุรี -แก่งคอย -ม่วงเหล็ก -ลูกแล -ลำน้ำราษี -บ้านหมี่	-แสนสุข -บ้านสวน -บ้านปลวกแดง -บ้านบึง -ศรีราชา -สระแก้ว -ห้วยใหญ่ -บางบัว -องครักษ์ -บ้านแพ -บางพระ -แหลมฉบัง -อ่างศิลา -เมืองเก่า	-แพร่ -หล่มสัก -น่าน -กำแพงเพชร -เวียงเชียงของ -เวียงเชียงแสน -เขลางค์นคร (ชมพู) -บ้านกาด -สวรรคโลก -แม่ใจ -ห้างฉัตร -ตะพานหิน -ช้างเผือก	-กาฬสินธุ์ -หนองบัวลำภู -ยโสธร -ชัยภูมิ -ศรีสะเกษ -ชุมแพ -อุบล -นางรอง -อำนาจเจริญ -วารินชำราบ -เมืองพล -พิบูลมังสาหาร -บ้านไผ่ -หนองบัว	-พัทลุง -สตูล -เบตง -คลองแห -เหนือคลอง -ทุ่งสง -กันตัง -เทพกระษัตรี -คอหงส์ -ควนลัง -ปากพนัง -ตะกั่วป่า -ปากน้ำชุมพร -บ่อทอง

งานจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายสาขา/รายพื้นที่/รายประเด็น:
การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่เมืองเล็ก (Hinterland)

ลำดับเมือง	กทม. และ ปริมณฑล	กลาง	ตะวันออก	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้
	-แพรक्षा -นครชัยศรี -ธรรมศาลายา -บางป่อ -สนั่นรักษ์ -บางกรวย -กระทุ่มแบน	-บ้านโป่ง -ท่าผา -ท่ายาง -ปราณบุรี -วิหารแดง -จอมบึง -สามชุก -โคกสำโรง -ปากท่อ -โพธาราม -ท่าเรือพระแท่น -เสนา	-นาจอมเทียน -เมืองแกลง -คลองตำหรุ -วัฒนานคร -พนัสนิคม -สุนทรภู่ -ขลุง	-พิจิตร -สันกำแพง -แม่จัน -ตากลี -เวียงฝาง -ศรีสำโรง -แม่ริม -หนองบัว -ยางน่อง -เมืองพาน -เกาะคา -เด่นชัย -วังทอง -วิเชียรบุรี -ชุมแสง -บางมูลนาก	-บัวใหญ่ -ท่าบ่อ -ธาตุพนม -โชคชัย -กันทรลักษณ์ -สูงเนิน -กลางดง -ประโคนชัย -สีคิ้ว -ลำปลายมาศ -สว่างแดนดิน -น้ำพอง -พังโคน	-ท้ายเหมือง -สะเดา -บ้านพรุ -บ้านส้อง -กำแพง -อ่าวลึกใต้ -หนองจิก -คลองท่อมใต้ -กระบี่ -กะเปอร์ -ปะทิว -แฉ่ง -ปะนาระ -หลังสวน -ท่าข้าม -นาสาร
ลำดับเมืองที่ 4	เมืองที่เหลือทั้งสิ้น 921 แห่ง					

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

